

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 22. 09. 2021, číslo 3, ročník XLVI

* 100 let řečické sokolovny *

Vážení čtenáři, po horkém létě, radovánkách u vody a krásném prázdninovém odpočinku přichází čas podzimu – barevné opadávající listí, lesy plné hub, mlhavá rána a také nový školní rok a nové zajímavosti a zprávy z našeho města. Přejeme vám příjemně strávené podzimní dny a také pěkné počtení třetího letošního čísla Řečických zajímavostí. V neposlední řadě také pevné zdraví...

A na co se můžete těšit uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

INFORMACE Z MĚSTSKÉHO ÚŘADU

PLÁNOVANÉ AKCE

KOMENTÁŘE DŮLEŽITÝCH UDÁLOSTÍ

ROZHOVOR S HASIČI

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Fotka na úvodní straně

© Aneta Chvojková – řečická sokolovna na dobové pohlednici z roku 1935.

Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajímavosti@seznam.cz

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 39-40
Nadcházející akce	3-4
Z městského úřadu	5-11
Události, zajímavosti, komentáře	12-21
Hasiči	22
Divadlo	23-24
Sport	24-30
Rozhovor	31-35
Inzerce	36-38

Tradiční pouťové podium na náměstí Jaromíra Hrubého (foto: N. Semerád)

Nadcházející akce

1. 10. Divadelní představení „Dalskabáty hříšná ves aneb Zapomenutý čert“ v sále kulturního domu, od 19 hodin.
25. 10. Přednáška posluchačky koreanistiky Kateřiny Žižkové o její návštěvě v Jižní Koreji. Proběhne v radničním sále od 19 hodin.
5. 11. Vzpomínkové promítání, již čtrnácté, proběhne v sále kulturního domu od 19 hodin.
12. 11. Přednáška ředitele autoškoly Mgr. Oldřicha Čondla k aktuálním problémům řidičů se koná v radničním sále od 19 hodin.
26. 11. Koncert Řečické kapely, spojený se křtem nového CD v sále kulturního domu od 19 hodin.
28. 11. Rozsvícení vánočního stromu města na náměstí J. Hrubého. Od 16 hodin.
5. 12. Mikulášská nadílka na náměstí J. Hrubého. Začátek v 17. hodin.
17. 12. Vánoční koncert v radničním sále, od 18 hodin. Vystoupí HARP ROCK MŮra, uslyšíte harfu, elektrickou i akustickou kytaru a housle.
18. 12. Vánoční trhy na náměstí J. Hrubého. Začátek v 15 hodin.

Upřesněn ještě bude termín tradičního společného „Zpívání koled“ a také adventního, popř. také vánočního koncertu.

Upozornění! Konání těchto akcí pochopitelně závisí na vývoji epidemiologické situace a příslušných opatření a nařízení – sledujte, prosím, webové stránky města, vyvěšované plakáty a hlášení městského rozhlasu.

DVD „Řečická filmová kronika“ je nadále v prodeji!

Upozorňujeme čtenáře, že stále probíhá prodej omezeného nákladu DVD „Řečická filmová kronika“ s digitalizovanými unikátními filmovými materiály z nedávné historie našeho města. DVD jsou k dostání na třech místech – v podatelně MěÚ u paní Tomšů, v městské knihovně u paní Vondrkové a nově také v informačním středisku na autobusové zastávce. K dispozici je především II. díl filmové kroniky, ale ještě i pár posledních disků dílu prvního. Během tradičního minifestivalu „Pouťové podium“ (sobota 26. června 2021) pak bude možné zakoupit „Řečickou filmovou kroniku“ ve stánku před budovou radnice. Všem velmi děkujeme za dosavadní zájem, začínáme pomalu připravovat třetí díl, který dovrší jedinečnou kolekci řečického filmového vzpomínání.

Za AV studio K. Sláma a F. Beneš

! Upozornění pro čtenáře !

Na konec měsíce září se připravuje dotisk knihy
Paměť starých cest od
Zdenky a Václava
Maršíkových.

Pozvánka

na besedu s občany města Kardašova Řečice

o systému třídění odpadů v našem městě

Datum:	středa 20. října 2021
Čas:	18:00–19:30
Místo:	zasedací místnost Městského úřadu Kardašova Řečice
Téma:	odpadové hospodářství města

Účast je nanejvýš žádoucí, neboť budou poskytnuty informace o zásadních změnách v odpadovém hospodářství ve městě.

Těšíme se na vás!

TĚŽBA

A PŘIBLIŽOVÁNÍ DŘÍVÍ

Martin Skácel

Pomoc
s lesem nebo
v boji proti
kůrovci?

bez
doplatků
za práci

firma z Jindřichohradecka

Vyřízení dotací spojených s kůrovcovou kalamitou a pěstební činností • výkup dříví i stojících stromů •
výkup lesních pozemků i vytěžených • prodej palivového štípaného dříví (i klád k samovýrobě vč. dovozu) •
pořez dříví na pile v Horních Němčicích • prodej stavebního řeziva

 info@msdrevoservis.cz

 +420 704 729 781

Z městského úřadu – slovo starosty města

Řečická pouť se povedla

Autor: Petr Nekut

Naše pouť je takové vyvrcholení letní sezóny, příležitost k setkání lidí, kteří se dlouho neviděli, ať již v rodině či přátel a známých. Město se na ni již dlouho dopředu připravovalo jak úklidem celého města, tak zajištěním programu sobotního kulturního odpoledne, které se jako obvykle protáhlo do nočních hodin. V letošním roce podobně jako v tom loňském, nebylo kvůli covidu jisté, zda se celá akce vůbec uskuteční a na přípravu tak bylo méně času. Kulturní odpoledne jsme zkrátali, ale na kvalitě celé akce se to neprojevilo, možná spíše v pozitivním smyslu. Celý týden před poutí jsme seklí a zametali celé město, navázeli a stavěli nejrůznější mobiliář – od laviček a stolů až po mobilní toalety, abychom byli na sobotu připraveni. Program zahájila řečická dechovka K. Macha v plné sestavě a věru, že to byla pěkná podívaná i poslech. Starší osvědčené

skladby střídaly ty nové z připravovaného CD a mnoho lidí včetně mě si při nich s chutí zatančilo. Vrcholem večera pak byla Olga Lounová, která oproti předpokladům přišla s celou kapelou a brzy navázala kontakt s publikem, které přivedla do varu. Zcela zaplněné náměstí ocenilo její vystoupení a zejména po jeho skončení oblehli diváci zpěvačku, která se velmi mile a trpělivě fotografovala se všemi zájemci. Večer pak zakončila skupina Bareť a zábava pokračovala až do nočních hodin. K úspěchu celé akce přispělo několik občerstvení a příjemné počasí.

Řečická kapela (foto: N. Semerád)

Nedělní pouťové veselí probíhalo tradičně u kulturního domu a uspokojilo malé i ty velké svou pestrá nabídkou. Již nyní se tak můžeme těšit na příští rok.

Řečice pomáhala Moravě

Autor: Petr Nekut

Řádění tornáda na jižní Moravě nenechalo lhostejnou ani Kardašovu Řečici, a také jsme s našimi hasiči začali okamžitě uvažovat o možných formách pomoci. Finanční sbírky, na které musí být povolení, jsme přenechali celostátním korporacím a rozhodli jsme se pro materiální sbírku, kterou jsme vyhlásili již na páteční podvečer a pokračovali v ní ještě sobotní dopoledne. Hasičská zbrojnice se pod vedením zejména ženské části našeho hasičského sboru rychle zaplňovala oděvy, hygienickými potřebami, náradím, dezinfekcemi prostředky ale i hračkami či potravinami. Mnohdy se tvořily i fronty aut. Solidarita s postiženými byla velká a někteří lidé při tom měli i slzy v očích. Vedle toho probíhala

Sbírka pro Moravu v řečické hasičárně (foto: N. Semerád)

i příprava na výjezd našeho hasičského vozidla s čtyřčlennou posádkou přímo do postižené oblasti. V sobotu ve čtyři hodiny jsme se s nimi rozloučili a vozidlo s částí pomoci a pod vedením velitele Tomáše Tourka odjelo spolu s dalšími jihočeskými hasiči na Moravu. Naše jednotka působila v Lužici, kde pomáhala zejména při odklizení sutě a dalších trosk. O naše hasiče bylo dobře postaráno, měli zajištěné stravování i hygienu. Materiální pomoci zde bylo dostatek.

Odjezd řečických hasičů na jižní Moravu (foto: N. Semerád)

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na této pomoci podíleli, solidarita našich spoluobčanů byla obdivuhodná a zejména bych chtěl vyzdvihnout práci našich hasičů, kteří přes velkou práci spojenou se zajišťováním občerstvení na probíhající pouti dokázali zorganizovat i pomoc pro postiženou Moravu.

Kalamita postihla Řečici

Autor: Petr Nekut

Úterý 29. června zase se do historie našeho města zapíše jako den větrné a dešťové kalamity jakou naše město nepamatuje. Když jsem v pondělí psal článek o naší pouti a pochvaloval jsem si hezké počasí, ani mne nenapadlo, co nás čeká druhý den, ačkoliv byly bouřky hlášeny. Po osmé hodině večer se obloha zatáhla, objevily se prvníblesky a před devátou vypukla bouře a vichřice s plnou silou a neustále přidávala na intenzitě. Začaly létat veškeré neupevněné předměty, ohýbat se a praskat stromy, létat napřed tašky a po nich několik celých střech. Déšť nesla vichřice takřka vodorovně a během chvilky napršelo téměř 30 mm na m². Poletující větve, listí a papíry ucpávají kanalizační mříže, voda se někde začínala hromadit. Elektřina vypadává již brzy po začátku, město se ponořuje do tmy a vypadává i spojení. Když se bouře trochu uklidní tak vyrážím na první obhlídku města a zkáza zejména na stromech je naprosto kalamitní. Naši hasiči, kteří vyrazili do terénu již na začátku bouřky se stahují zpátky do města a použijeme se do první vlny odstraňování kalamitních škod mezi něž patří uvolňování komunikací od spadlých stromů a větví. Rozsah škod je obrovský, popadaných stromů jsou stovky ve městě a podobné je to na komunikacích do Nítovic, Cikaru, Višňové, Mnichu a Řehořinek. Hasiči se rozdělují na několik skupin, přidává se technika města a pily běží celou noc. Nad ránem máme zprovozněny hlavní komunikace

PLYNOFIKACE

důležitá telefonní čísla

Město Kardašova Řečice

Starosta města MVDr. Petr Nekut
608 383 032

Stavební technik Milan Mrázek
604 205 757

TDI Ing. Pavel Beran
774 618 467

eg.d

Vedoucí správy provozu Ing.
Tomáš Vacek 733 670 644

Podávání žádostí o přípojku
Tomáš Zerbub 724 258 494

TDI Ing. Vladimíra Šetková
724 848 553

Zpracovatel projektu

Zdeněk Troup 606 602 520

Ing. Tomáš Troup 605 391
398

Jindřichohradecké montáže + Stamoza

Stavbyvedoucí Roman Novotný
737 270 917

Jednatel Karel Welcl
737 270 905

Teplospol

Ing. Štěpán Srnka
720 429 800

Projektant vnitřních rozvodů

Jan Plucar 728 405 333

Dodavatelé vnitřních rozvodů

Jihoterm s.r.o. 721 464 889

Gastop J.H. s.r.o.
384 320 869

Valek PVT s.r.o. 602 470 567

A-JIKOM s.r.o. 775 364 053

STAV4U s.r.o. 777 624 200

Dodavatel kotlů GIENGER s.r.o.

Filip Houska 739 531 062

Dodavatelé skříněk a pilířů HUP

PVK s.r.o. – Oxana Hortová
602 184 705

a po rozednění přecházíme na místní účelové komunikace. Posiluje nás technický úsek města a práce pokračují po celý den a prořezáváme se stále dál. Ze všech stran jsou slyšet motorové pily, přidávají se někteří dobrovolníci a nastupuje těžká technika. Na Nífovské cestě nám pomáhají naše dvě hasičská vozidla i z Jindřichova Hradce a cesta se uvolňuje. Ve čtvrtek se přesouváme na místní hřbitov a okolí, které je zejména kolem hřbitva nejvíce postiženo a odvážíme větve na skládku, která je vytvořena u pily na cikarské. Uvolňujeme pomník padlých na nám. Svobody, který je sice velmi poškozen, ale zatím stojí. Situace se pomalu zklidňuje, všude je plno větví a dřeva, které nabízíme občanům jako palivo. Ještě horší je situace v okolních lesích. V jemčinském polesí padlo přes 50 000 m³ dřeva a v našich obecních lesích je toto množství odhadováno na více než 1 000 m³ dřeva. Domlouváme okamžitě těžkou techniku a již v příštím týdnu chceme začít s těžbou poškozeného dřeva, aby nedošlo k jeho znehodnocení.

Situace nebyla lehká a škody byly obrovské, ale jak jsem všechny ubezpečil, do měsíce byla většina škod odstraněna. Město má dobré hasiče, výkonný technický úsek, a hlavně schopné a pracovité občany, kteří se nebojí přiložit ruku k dílu.

P.S. Uprostřed hektické středy 30. června jsem si našel chvíli na předávání vysvědčení našim deváťákům a odnesl jsem si z něj ty nejlepší dojmy. Máme šikovnou mládež a o budoucnost města nemám obavy.

Kalamitní stav v našich lesích (foto: N. Semerád)

MAS Třeboňsko podpořilo chodníky v Husově ulici

Jedna z mnoha akcí letošního roku v našem městě jsou i nové chodníky a osvětlení v horní části Husovy ulice nad železničním přejezdem. Tuto akci jsme plánovali a připravovali několik let, ale čekali jsme na kabelizaci rozvodné sítě ze strany firmy E.ON, která byla několikrát odložena a my jsme samozřejmě nechtěli, aby se kopalo v nově udělaných chodnících. Snažili jsme se také získat nějakou dotaci na tuto akci, což se nám podařilo z dotačního titulu Podpora obnovy místních komunikací vyhlášeným MAS Třeboňsko (Místní akční skupina Třeboňsko), ze kterého jsme získali 1 900 000 Kč, což bylo asi 70 % nákladů. Celá akce, jež byla velmi složitá, neboť jsme se pohybovali v ochranném pásmu dráhy, kde vedou dálkové kabely, začala na jaře pokládkou elektrických kabelů firmy E.ON. Spolu s tím jsme nechali udělat i nové veřejné osvětlení a rozhlas v celé nově dělané části ulice. Okamžitě po jejím dokončení nastoupila firma pana Krni, která vyhrála výběrové řízení a započala stavbu chodníků nejprve v části Bezručovy ulice a poté i v ulici Husově. Stavba byla dokončena v termínu do konce července a v současné době je již zkolaudovaná a předaná do užívání.

Chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na realizaci akce podíleli a zejména pak MAS Třeboňsko, která nám na tuto akci poskytla dotaci. Spolupráce s MAS je velmi dobrá a v současné době již připravujeme další společnou akci v naší škole, kterou je nová počítačová učebna a výtah.

Nová podoba Husovy ulice (foto: N. Semerád)

Upozornění občanům, kteří chtějí dostávat hlášení městského rozhlasu do e-mailové pošty:

- 1) webové stránky města (www.kardasova-recice.cz)
- 2) na úvodní straně dole napravo zadat: **novinky e-mailem** (zadat vaši e-mailovou adresu)
ověřovací kód (opíšete)
- 3) zobrazí se: „souhlasím se zasíláním novinek e-mailem z webu <https://www.kardasova-recice.cz>“
zadáte: „uděluji souhlas se zpracováním osobních údajů“
- 4) poté do vaší e-mailové schránky přijdou dva odkazy a vy znovu potvrdíte, že chcete hlášení rozhlasu odebírat.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky proběhnou ve dnech 8. a 9. října 2021. Kardašova Řečice je rozdělena na tři volební okrsky se samostatným sídlem. V Kardašově Řečici bude možné volit v budově jídelny základní školy, v Mnichu a v Nítovicích ve společenských místnostech.

Kdy se volí

Volby se konají ve dvou dnech, v pátek 8. října od 14 do 22 hodin a v sobotu 9. října od 8 do 14 hodin.

Kdo může volit

Voličem je každý občan České republiky, který dosáhl nejpozději druhého dne voleb věku 18 let. Překážkou volby je zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu ochrany zdraví lidu a zbavení občana způsobilosti k právním úkonům. Volební právo mají všichni občané České republiky, bez ohledu na bydliště. Do Poslanecké sněmovny mohou čeští občané volit i na zastupitelských úřadech.

Doklady

Volič ve volební místnosti musí prokázat svou totožnost a státní občanství České republiky platným občanským průkazem, nebo platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky. Pokud chce volit mimo své bydliště musí mít i voličský průkaz.

Koho volíme

V říjnových volbách vybíráme dvě stovky poslanců Sněmovny ve 14 volebních krajích.

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: 7:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Úterý: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Středa: 7:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Pátek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:00 – 11:00, 12:00 – 17:00

Čtvrtek: 8:00 – 11:00, 13:00 – 15:00

Pátek: 8:00 – 12:00

Sběrný dvůr

Provozní doba:

Středa: 16:00 – 18:00 (duben-říjen)

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Po tel. domluvě (384 383 031)

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 382 183**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Židková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jitka Dvořáková – **384 383 029**

Česká pošta

Tel: 954 237 821

Provozní doba:

Pondělí: 10:00-12:00, 13:00-18:00

Úterý: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Středa: 10:00-12:00, 13:00-18:00

Čtvrtek: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Pátek: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Sobota: 8:00-10:00

VYRÁBĚJ S NÁMI NEJLEPŠÍ BRAMBŮRKY V ČECHÁCH

Intersnack

Do týmu přijmeme:

OPERÁTORA VÝROBNÍ LINKY

29 500 - 31 000 Kč

+ 10 000 Kč náborový příspěvek

Co u nás práce ve výrobě obnáší?

/ zejména obsluhu výrobní linky
za použití pracovních návodů
/ dohled nad chodem linky
a kontrola kvality výrobků
/ výměnu forem v lince, pokud se
přechází na výrobu jiného produktu
/ komunikace s kolegy, předávání
a přebírání informací o výrobě,
úklid na pracovišti a dohled
nad jeho stálou čistotou

Nejlépe do našeho týmu zapadne kolega, který:

/ je manuálně zručný a má chuť
pracovat
/ zná výrobní prostředí a bez
problému zvládne čtyř směnný
provoz (krátký - dlouhý týden)
/ je samostatný, spolehlivý
a ke svěřeným úkolům přistoupí
zodpovědně
/ má platnou vyhl. 50 - to by pro
nás bylo velkou výhodou (není ale
podmínkou k získání pozice)

Co získáte od nás?

/ zodpovědnou pracovní pozici
v moderní společnosti
/ zajímavou mzdu jejíž hodinovou
sazbu po zapracování zvýšíme
/ řadu příplatků a měsíční bonusy
/ 25 dní dovolené
/ možnost využití závodní
svozové dopravy
/ příspěvek na stravování
/ další zaměstnanecké výhody

SKLADNÍKA

20 500 - 27 000 Kč

+ 10 000 Kč náborový příspěvek

Co u nás práce skladníka obnáší?

/ zejména manipulaci s materiá-
lem a zbožím, k tomu využijete
vysokozdvíhací vozík
/ práci na příjmu a expedici zboží,
zde Vás naučíme pracovat se
čtečkou kódů
/ pravidelnou inventarizaci skladu
/ samozřejmě úklid na pracovišti
a dohled nad čistotou skladů

Nejlépe do našeho týmu zapadne kolega či kolegyně, který/která:

/ je fyzicky zdatný a má chuť pracovat
/ bez problému zvládne dvousměnný
či třisměnný provoz
/ je spolehlivý, pečlivý a ke svěřeným
úkolům přistoupí zodpovědně
/ vlastní řidičský průkaz sk. B
/ má platný průkaz řidiče VZV
(pokud nemá, zajistíme u nás)

Výhodou je předchozí zkušenost
s prací ve skladu.

Co získáte od nás?

/ zodpovědnou pracovní pozici
v moderní společnosti
/ zajímavou mzdu
/ 25 dní dovolené
/ příspěvek na stravování
/ další zaměstnanecké výhody

intersnack.jobs.cz

Z jednání rady a zastupitelstva města

Ve zkratce z rady města

Autor: Dana Machová (místostarostka)

Rada například schválila:

- návrh na **střednědobý výhled rozpočtu** města na 2021-2025
- záměr **postupné opravy bytových domů č. 702 a č. 703** na sídlišti TGM (zateplení, oprava balkonů)
- **zhotovitele plynové kotelny** v základní škole – firma Valek PVT s. r. o.
- **výměnu osvětlení v tělocvičně** základní školy – firma E.ON Energie a. s.
- **rekonstrukci kanalizace v ulici Komenského, vyložkování kanalizace v ulici Husova a Hradecká**
- **rozšíření dětského hřiště v obci Nítovice**
- **žádosti o zakoupení světelného ovládacího pulsu** do kulturního domu
- **závěrečné stanovisko k obnově zeleně** pro potřeby vydání AFŘY CZ s. r. o.
- **přidělení bytů**
- **výměnu a doplnění osvětlení na fotbalovém hřišti FK K. Řečice**
- **závěrečný účet** Sdružení měst a obcí Bukovská voda
- **změnu dodavatele plynofikace** objektů města – firma GASTOP s. r. o.
- **žádost o zakoupení použitého montovaného pódia** pro využití na kulturní akce

Rada vzala na vědomí rozpočtové opatření č. 3/2021. Starosta seznámil členy rady s postupem prací při těžbě a úklidu polomů v katastru města, s nabídkou společnosti ČEZ ESCO na instalaci fotovoltaických panelů na městských objektech, s průběhem jednání s krajským úřadem ohledně výměny kanalizace v ulici Husova (akce bude probíhat jako sdružená investice město a krajský úřad), dále byla rada seznámena s postupem prací na autobusové zastávce v obci Mnich a s nákupem dalších herních prvků na jednotlivá dětská hřiště.

Z jednání zastupitelstva města

Ze zápisu zveřejněného dne 1. 7. 2021 na stránkách města, zapisovala Dana Machová. Více informací najdete na www.kardasova-recice.cz / Úřad / Úřední deska / Zápis a usnesení z jednání zastupitelstva města

Zastupitelstvo města konané dne 23. 6. 2021 projednávalo tyto body:

Bod č. 1 – Zpráva o činnosti Městského úřadu za uplynulé období

- Starosta města informoval o **opatřeních proti šíření koronaviru** – dezinfekce domovů pro seniory a veřejných prostorů.
- V souvislosti s uzavřením provozoven byl **odpuštěn nájem u provozoven v městských objektech** po dobu trvání krizového stavu.
- Město získalo **dotaci na osvětlení ve školní tělocvičně**, a podalo **žádost o dotaci na výtah a učebnu výpočetní techniky** v základní škole.
- Město zahájilo **obnovu chodníků v ulici Bezručova a Husova** spojenou s položením nových vedení sítí NN a veřejného osvětlení.
- Město připravuje novou **vyhlášku o odpadech**, která by měla zlepšit situaci v nakládání a třídění odpadů vzhledem k stále se zvyšujícím nárokům na odpadové hospodářství.
- Město **pokračuje v opravách domu č.p. 346** v Lažanech – byly dokončeny rekonstrukce bytů – vybudovány nové koupelny a vyměněné kuchyňské linky. Dále byla započata obnova elektrické rozvodné sítě, která se nacházela v havarijním stavu.
- Město průběžně **opravuje a modernizuje své byty**.
- Město provádí **průběžnou opravu cest** a probíhá **těžba dřeva**.
- Probíhá **příprava výstavby autobusové zastávky v Mnichu**.

Bod č. 2 – Zastupitelstvo města vzalo na vědomí **zprávu o odpadovém hospodářství**.

Bod č. 3 – Zastupitelstvo města vzalo na vědomí **zprávu o postupu prací na obchvatu Kardašovy Řečice**.

Bod č. 4 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **koupí pozemků** – podílů v k. ú. Kardašova Řečice p. č. 93/2, 93/18 a 93/21 za cenu 200,- Kč/ m² v přepočtu na podíl pozemku.

Bod č. 5 – Zastupitelstvo města schválilo **smlouvu o investičním úvěru** v rámci programu Investiční úvěry Lesnictví, a to dle jejího návrhu, který je přílohou zápisu z jednání zastupitelstva, na základě které Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s., poskytne městu Kardašova Řečice investiční úvěr ve výši 2 356 500,- Kč, na pořízení: **nového kolového traktoru** SDF S.p.A Deutz Fahr 5 G 120 vč. příslušenství, **nového traktorového čelního nakladače** Sigma 4 GOLD H20, **nové pařezové frézy** – ručně vedená Laski F360 SW/14, **nového vyvážecího vleku s hydraulickým jeřábem a vanou Palms**.

Bod č. 6 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **poskytnutím bezúročné finanční půjčky ve výši 67 000,-Kč**, pro TJ Sokol OST Kardašova Řečice na výměnu oken se splatností 5 let.

Bod č. 7 – Zastupitelstvo města schválilo **záměr prodeje části pozemku** p.č. 4226/7 v k.ú. K. Řečice za cenu 500,-Kč /m².

Bod č. 8 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **prodejem pozemků** p.č. 304/42,304/43, 304/44 a 304/45 v k.ú. K. Řečice Ing. Milanovi Pitnerovi , U Kapličky 305 Roudné, České Budějovice za účelem výstavby řadových rodinných domů včetně řešení 11 parkovacích míst za cenu 450,-Kč/m² bez DPH.

Bod č. 9 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **prodejem pozemků** p. č. 304/77-84 v k. ú. K. Řečice formou obálkové metody s minimální cenou 1000,-Kč/m² bez DPH.

Bod č. 10 – Zastupitelstvo města schválilo **závěrečný účet** DSO mikroregionu Řečicko, svazek obcí Řečicka za rok 2020 a bere na vědomí zprávu o hospodaření DSO Řečicko za rok 2020.

Bod č. 11 – Diskuze

V rámci diskuze položil S. Vodrážka dotaz ke schválenému příspěvku 10 000,-Kč na vybudování plynové přípojky pro občany, P. Kercl dotaz na dopravní situaci po dopravní nehodě, dále dotaz na vykácené stromy kolem cesty k rybníku Svítal. Dále se řešila stížnost na pávi ze zámku a dotaz na odborný stav zaměstnanců města ve spojitosti s novou technikou. J. Pivec seznámil zastupitelstvo města se svou stížností na stav kanalizace v ulici Husova, F. Holakovský položil dotaz na udržování čistoty města po psech, p. Sedláček položil dotaz na výstavbu rodinných domů na Hůrkách.

Z městského úřadu – Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

František Markes	Jaroslava Gucková	Miloslava Kubátová
Václav Marsa	František Fraj	Bedřich Krieg
Petr Nekut	Jaroslav Vodák	Stanislav Červenka
Jiří Maštalíř	Ivan Bušta	Jan Nutil
Marie Sládková	Jaroslav Kotála	Dana Tůmová
Miroslav Bendlmayer	Ludmila Jiříková	Miloslav Bouzek
František Kercl	Stanislava Mikešová	
Helena Dvořáková	Anna Sučová	

Události, zajímavosti, komentáře

Memoriál Ivany Tůmové a Memoriál Jiřího Turka

Autor: Tomáš Kulha (Kynologický klub K. Řečice)

V sobotu 4. září 2021 proběhlo na fotbalovém stadionu v Kardašově Řečici klání ve sportovní kynologii. Konal se zde již 29. ročník Memoriálu Ivany Tůmové a 6. ročník Jiřího Turka. Memoriál I. Tůmové proběhl zároveň jako přebor Jihočeského kraje, a to podle zkoušky IGP3, podle které se soutěží i na Mistrovství republiky i Mistrovství světa. Zde jsou k vidění opravdu špičkové výkony psů a vítěz získá titul CACT – což je šampion práce a nejlepší i body pro účast na Mistrovství republiky v příštím roce. Zároveň s tímto závodem byl pořádán i Memoriál Jiřího Turka, podle zkoušky ZVV1. Tato zkouška je určena pro začínající psy.

Kategorii ZVV1 vyhrála Lea Šveráková z Prachatic s fenou německého ovčáka Kofí (Kofila Balesten) a kategorii IGP3 Markéta Váchová z Písku s belgickým ovčákem Ejši (Eichy von Asadera), která získala kromě titulu CACT i Putovní pohár.

Díky sponzorům si všichni účastníci odvezli hodnotné ceny. Atmosféru závodu umocňuje i krásné prostředí fotbalového stadionu, za jehož propůjčení bychom moc chtěli FK K. Řečice poděkovat a v neposlední řadě patří velké díky restauraci na stadionu, která nám od brzkého rána poskytla služby.

Pořádání takového závodu klade i nemalé požadavky na tým pořadatelů. Parta místních kynologů, v čele s Honzou Chvojkou zhostila úkolu na výbornou. Všichni závodníci odjížděli s přáním, aby se i příští rok mohli zúčastnit tohoto závodu.

Závod ve sportovní kynologii se konal 4. září na řečickém fotbalovém stadionu (archiv závodu)

Třeboň opět zněla hudbou

Autor: Zdena Maršíková

Hudební festival Třeboňská nocturna, který se letos uskutečnil 6. - 10. července, představil stejně jako v minulých letech špičkové interprety, české i zahraniční. Dokonce i takové, kterým by za normálních okolností na Třeboň nezbyl čas, protože by vystupovali na významných zahraničních scénách, což jim letos překazila koronavirová epidemie. Program festivalu byl jako vždy pestrý. Při slavnostním zahájení v Konírně zazněly barokní skladby, psané pro flétnu, ve středu se v třeboňském divadle představili sólisté České filharmonie, L. Klánský, J. Mráček a I. Vokáč, vystupující v tomto složení jako

I. Mrázková, M. Kociánová, M. Končický na festivalu v Třeboni (foto: Z. Maršíková)

Lobkowitz trio, dámský dechový Kalabis Quintet vystoupil ve čtvrtek na malém nádvoří zámku a v pátek se mohli milovníci muzikálu Balada pro banditu potěšit na nádvoří městského úřadu hudbou M. Štědrone a vystoupením sólistů brněnského divadla Husa na provázku.

V úvodu sobotního závěrečného slavnostního večera na nádvoří městského úřadu pak starosta Třeboně, p. Vaněk, poděkoval organizátorům festivalu, především panu Miloši Končickému, který letos po osmnácti letech ve funkci ředitele předal pomyslné žezlo své dceři, Irmě Mrázkové. Zasluky pana Končického o kulturní renomé města ocenilo zastupitelstvo jeho jmenováním čestným občanem Třeboně. Slova uznání zazněla i od jihočeského hejtmána Martina Kuby. Poděkování patřilo také průvodkyni koncertními večery, sopranistce a moderátorce Martině Kociánové, která s šarmem a důvtipem uvádí koncerty již několik let. Pak už následoval poslední koncert festivalu, tradičně věnovaný počtě Emě Destinové, který patřil operním áriím v podání našich hvězdných interpretů, basbarytonisty Adama Plachetky a jeho ženy, sopranistky Kateřiny Kněžíkové, kteří vystoupili za doprovodu Jihočeské filharmonie pod vedením Davida Švece. Slavné árie a dueta ze známých oper odměňovalo obecenstvo vřelým potleskem. Srdečnou atmosféru a projevy emocí z hledíště při závěrečném aplausu, odměnili naši interpreti třemi předavky.

Silný zážitek z tohoto večera mě přiměl, připomenout čtenářům Řečických zajímavostí, že se v našem nedalekém okolí odehrává každoročně něco mimořádného, co stojí zato, vypravit se jednou za rok do Třeboně za skvělou hudbou v podání skvělých umělců.

Adam Plachetka a Kateřina Kněžíková na festivalu v Třeboně (foto: Z. Maršíková)

Co prozrazují testamenty o našich předcích

Autor: Zdenka Maršíková

Dějiny každodennosti můžeme nahlížet pod různým zorným úhlem. Jednou z možností jsou i závěti, jinak poslední vůle či testamenty, které vypovídají nejen o zvyklostech té, které doby při jejich sepisování, ale umožňují i náhled do způsobu života našich předků a jejich možností, jak naložit s majetkem, který někomu odkazují. Pozoruhodná je v tomto smyslu bakalářská práce, kterou pod vedením doc. PhDr. Marie Ryantové CSc. vypracoval a v roce 2020 též úspěšně obhájil student archivnictví Jihočeské univerzity Milan Hejda z nedalekého Drahotova. Jeho práce nese název „**Testamenty Kardašovy Řečice 17.-18. století**“ a je dalším příspěvkem k prohloubení znalostí z historie našeho města.

V úvodní anotaci zmiňuje autor svůj záměr osvětlit vzorce chování při sepisování testamentů v Kardašově Řečici, resp. na řečickém panství v uvedeném období. První kapitola, věnovaná historiografii uvádí obsažně posloupnost jednotlivých pánů, majitelů řečického panství od prvních Vítkovců, až po knížecí rod Paarů a věnuje se též dějinám našeho města. Zde M. Hejda vychází striktně z Místopisu Jaromíra Hrubého a neuvádí nejnovější výsledky bádání, jež zpochybňují některé závěry Hrubého, týkající se jak doby vzniku Řečice, tak dělení majetku hradeckých pánů v roce 1267 a zvláště osobu Sezemy z Ústí, které uveřejnil Dr. Luděk Jirásko¹ (1993 a 2007 viz poznámka níže). Dále jsou zde vysvětleny pojmy a právní okolnosti související s testamenty.

Hlavní část práce charakterizuje testament jako právní akt, věnuje se jeho formě, jež vždy začíná tak zvanou arengou, ustálenou podobou úvodní části, kterou se testátor hlásil ke své víře, a jež nemohla být v listině opomenuta, ale mohla mít různé znění, jako například: *Ve jménu svaté a nerozdílné Trojice, Boha Otce, Boha Syna, Boha Ducha svatého navěky požehnaného. Amen. Já Vít Bumble, jsouce obklíčen trestáním Pána Boha všemohoucího a znajíce*

nejistou hodinu smrti své... atd. V jiném případě: *Ve jménu nejsvětější a nerozdlíné Trojice svaté, Boha Otce, Boha Syna, Boha Ducha svatého. Amen. Já Matěj Šípál soused městys Kardašovy Řečice, jsouce od Pána Boha všemohoucího nemocí těžkou navštíven...atd.*

Autor uvádí jména konkrétních osob, jejichž testamenty zkoumal, všímá si jejich sociálního postavení, srovnává postupy při psaní závěti osmnácti vybraných testátorů, účast obecních zástupců, dalších svědků a písařů při sepisování a podpisu závěti. Také vyhodnocuje formy dědictví a odkazy testátorů. Odkázány mohly být jak nemovitosti, tak věci movité, od vybavení domácnosti po hospodářská zvířata, nářadí, povozy také živnosti, resp. řemesla včetně potřebného vybavení a samozřejmě i dluhy, včetně návodu, jak s nimi v budoucnosti naložit. Odkazovaly se také peníze na sloužení zádušních mší za testátory, již očekávali brzkou smrt, na správu chrámu sv. Jana Křtitele, v jednom případě jsou věnovány peníze i dalším kostelům v okolí, a sice ještě do Drahotova, Vřesné, Pleší a Jindřichova Hradce. V závěru si můžeme přečíst přepisy jednotlivých zkoumaných testamentů, v nichž najdeme jména konkrétních osob, žijících v našem městě v rozmezí od 50. let 17. století do 30. let 18. století.

Tato bakalářská práce zaujme jistě každého, kdo se zajímá o historii Kardašovy Řečice a historii obecně. Můžete si ji přečíst na internetu, kde ji najdete pod tímto odkazem:

https://theses.cz/id/8tv3ar/Testamenty_Kardasovy_Recice_17._-18._století.pdf

Pozn.¹: PhDr. Jirásko Luděk: *K počátkům města a jeho vývoj v době lucemburské, Řečické zajímavosti 07/2007* a ve sborníku *Kardašova Řečice znovu městem, 1993*, vyd. Město KŘ

Životní strážně jednoho řečického kantora

Autor: Jan Frolík

Dobu, do které se rodíme, si nikdo předem nevybírám. V někom může vyvolávat vrchovatou spokojenost, jiný se proti ní naopak bouří. V obzvlášť složité situaci se pak mohou ocitnout ti, kteří vládnou slovem, a to nejenom politici, novináři či intelektuálové, ale i autoři básní a uměleckých próz. Nelze se potom příliš divit tomu, že mnozí spisovatelé, obzvlášť ti z nejctižádostivějších, morálně selžou a spolčí se i se silně autoritářskou mocí. V naší literatuře to platí především o Karlu Sabinovi (1813–1877), který, ač jeden z předních mužů revolučního roku 1848, později tajně donášel rakouské policii, a od vlastenců si tak vysloužil nelichotivý titul „zrádce národa“, a o Šimonu Lomnickém z Budče, o němž by se jazykem současnosti dalo hovořit jako o „převlékači kabátů“.

Pokud jde o Sabinu, je otázkou, jestli o existenci našeho městečka vůbec věděl, byť díky Boleslavu Jablonskému, který se narodil ve stejném roce jako on, nejspíše ano. Druhému z autorů byla Kardašova Řečice nejenom dobře známa, ale v letech 1574 až 1581 v ní dokonce bydlel a působil. To ostatně připomíná i pojmenování ulice, v níž se nachází místní mateřská škola.

Jméno Šimona Lomnického z Budče, jakož i to, co je známo z jeho života, jsem si znovu připomněl, když jsem nedávno v jednom antikvariátu objevil knihu Žebrák s erbem, vydanou před 80 lety, a po jejím zakoupení se hned pustil do čtení. Jejím autorem je Vladimír Müller (1904–1977), který má na kontě řadu prozaických i dramatických děl (z těch pozdějších je dobré uvést kupř. román *Mumraj grošů* z roku 1970, pojednávající o vzestupu a pádu

Melichara Hofmana, jindřichohradeckého bankéře z časů Adama II.), v nichž zpracovává převážně látku vztahující se k 16. století. Přestože nedosáhl věhlasu jiných svých současníků píšících beletrii na dějinná témata, F. Kožíka, V. Kaplického nebo M. V. Kratochvíla, jeho literární práce jsou napsány velmi poctivě a s výrazným vypravěčským umem.

Je samozřejmé, že čím vzdálenější minulost autor popisuje, tím více musí improvizovat a slepá místa v životech dávných osobností zaplňovat vlastní fantazií. V případě osudů Šimona Lomnického se to nejvýrazněji týká právě jeho pobytu v Kardašově Řečici. Za jednoznačně hodnověrné lze považovat snad jediné údaje o tom, že do našeho města se tento lomnický rodák a absolvent jindřichohradecké jezuitské koleje přistěhoval, aby zde spravoval místní školu, a že zde

vytvořil své první literární dílo *Písně nové na evangelia nedělní* přes celý rok, které vydal r. 1580 v Praze nejvýznamnější český nakladatel té doby Jiří Melantrich. Jako doklad pečlivosti V. Müllera při vyhledávání historických fakt stojí pak za zaznamenání skutečnost, že řečičtí občané, kteří jsou v knize zmíněni – Havel, Vaněk a Liška – podle Hrubého Místopisu v městečku v 16. století skutečně žili.

Každému, kdo kdy slyšel o Šimonu Lomnickém, je jasné, že potenciální biografie tohoto literáta musí zohledňovat hlavně jeho enormní prahnutí po slávě a penězích, jež ho svádělo až k jednání, které rozhodně nelze označit za důstojné. Příliš okatě totiž usiloval o přízeň mocných, ať už se jednalo o oba poslední Rožmberky Viléma a Petra Voka nebo samotného císaře Rudolfa II., který ho roku 1594 povýšil do šlechtického stavu. V té době byl už ovšem

Šimon Lomnický po výhodném sňatku rychtářem a hospodským v městečku Ševětíně a vedle svých úředních a živnostenských povinností pilně sepisoval svá díla, plná mravoučného nabádání v katolickém duchu. Jmenujme si alespoň Kupidovu střelu, Děťinský řápek (obě tyto prózy vyšly znovu r. 2000), hororově znějící Knížku o sedmi hrozných ďábelských řetězech či Naučení mladému hospodáři.

Jak už se to však bohužel často stává, vtrhly i do relativně poklidného Lomnického života násilné dějinné zvraty. Koncem 2. desetiletí 17. století vypukla válka mezi protestantskými stavy a panovnickým rodem Habsburků podporovaným českou katolickou

šlechtou. Ševětín vyhořel, brzy nato byl ke všemu ještě srovnán táhnoucími vojsky se zemí a oblíbený spisovatel odchází již jako starý muž do Prahy. A zde se dopouští skutků, za něž byl především pozdějšími českými vlastenci nelítostně pranýřován. Od katolíků zběhl k evangelíkům, oslavnou básní dokonce přivítal zimního krále Fridricha Falckého, když však došlo 8. listopadu 1620 k porážce stavovské armády na Bílé hoře, urychleně se opět snažil o návrat do lůna katolické církve, nikdo mu však už nevěřil a veškerou podporu mocných ztratil. Podle pověsti se dokonce musel uchýlit k žebrání.

Vladimír Müller vylíčil životní strážně jednoho z dávných řečických

učitelů velice přesvědčivě, aniž by se přitom dal strhnout pokušením vypodobnit ho jako absolutní mravní zrůdu. I Lomnický byl do značné míry vláčen okolnostmi, vůči nimž byl fakticky vzato bezmocný. Každopádně se však v jeho případě nejednalo o nějakého literárního neumětele, nadání k sepisování veršů, stejně jako prozaických, ale i dramatických děl mu nechybělo. V příštím roce uplyne 470 let od jeho narození a rok nato 400 let od úmrtí. Připomeňme si ho po tak dlouhé době bez falešného moralizování, byť svým literárním odkazem si ho sám osudově připsal.

200 let od narození významného novináře, spisovatele a politika

Autor: Karel Hloušek

Dne 31. října tomu bude právě 200 let, které uplynou od narození jedné z nejvýznamnějších osobností českých dějin, jenž může být porovnávána i s osobnostmi evropskými či světovými, totiž novináře, spisovatele i politika Karla Havlíčka Borovského.

Je dobré připomenout, že rod Karla Havlíčka Borovského je odvozen od malé vsi Velké Losenice, která se nacházela na panství knížete Dietrichsteina. Taťínek Karla Matěj Havlíček si poté za otcovský podíl koupil v nedaleké Borové pozemek a vystavěl na něm kupecký dům. Mezitím se oženil s Josefínou Dvořákovou, dcerou sládka z Horní Cerekve na Pelhřimovsku. Josefina údajně působila před sňatkem jako vychovatelka ve šlechtické rodině u komtesy Filip z Ugartu ve Znojmě. Karel se narodil jako druhorozený po Filipovi, který zemřel dva dny po narození. Děťství neměl snadné. Jako malý si zlomil nohu a nevyhýbaly se mu ani další choroby. V mládí si oblíbil přísného faráře Brůžka, který byl neobyčejně vzdělaný a kaplana Serrouska, který ho učil znát a milovat přírodu. Jelikož Karel prokázal určité nadání na vesnické škole, byl záhy poslán pedagogem Linkem do hlavní školy do Jihlavy. Po ročním studiu byl záhy převeden do Německého

Brodu, kde byl posléze zapsán v roce 1832 na místní gymnázium. Jako student zde byl spíše průměrný a zpočátku se nevyhýbal ani různému uličnictví. Není tajemstvím, že tehdy se vyučovalo na gymnáziích německy, praktikovaly se tělesné tresty a kantorům se měly dokonce i líbat ruce. Na havlíkobrodském gymnáziu se přesto našli mezi vyučujícími premonstráty vlastenci, třeba jako prefekt Václav Vaníček či mladý profesor František Divok. Zajímavostí je, že zde pomáhal Havlíček svému mladšímu spolužákovi Bedřichu Smetanovi s úlohami. Pilný a snaživý student se poté stal z Havlíčka na filozofii. Chodil údajně v ošumělém oblečení a vyhýbal se hostincům i kavárnám. Zaujalo ho bohoslovectví, a tak nastoupil později na Klementinský seminář, kde byl však asi po roce, po kritice praktik katolické církve vyloučen. Nepřidalo mu ani to, že studoval ruštinu a že skládal české básně. Poté studoval i další slovanské

jazyky, cestoval a žil z peněz rodičů. Na podzim roku 1842 vlastenec Šafařík nabídl mladému Havlíčkovi místo domácího učitele u svého přítele, univerzitního profesora Pogodina v Rusku. Z toho však sešlo a Karel Havlíček nakonec působil jako vychovatel v rodině slavjanofilského učenice šlechtického původu Sevrjjeva v Moskvě, a to až do roku 1844. V carském Rusku pochopil, jak vratká je myšlenka tzv. slovanské vzájemnosti. Svě zázitky z ruského pobytu Karel zajímavě vylíčil v Obrazech z Rus. Ve zdejším prostředí ho asi nejvíce ovlivnili představitelé tzv. Opoziční kultury. Byli to zejména slavjanofilové, kteří snili jednak o starobylé patriarchální Rusi, jejíž carské samoděržaví by mělo oporu v jakémsi voleném lidovém orgánu, a jednak o sjednocení všech Slovanů pod pravoslavným ruským carem. Pak tu byli tzv. Zapadníci, jejichž mluvčími byli Bělinskij a Gercen, kteří představovali úsilí ruské inteligence o svržení carské

samovlády a o nastolení sociálně spravedlivého řádu a zrušení nevolnictví. Český vlastenec se nadchl i Gogolovým dílem, které pochopil jako realistické a které neomlouvá národní slabosti, nýbrž

naopak je zesměšňuje. Nejsympatičtější byli v Rusku demokratu Havlíčkovi sedláci a kupci, kteří podle něj vyvraceli nálepku Rusů jako souboru žroutů, hráčů, ukrutníků a nestoudníků. V Rusku

začal Karel Havlíček psát Epigramy, v nichž byl opravdu vynikající. Rozdělil je do pěti oddílů: Církev, Králi, Vlasti, Múzám a Světu. Mě osobně zaujaly tyto dva:

Králi – demokratický

*nechoď Vašku, s pány na led,
mnohý příklad máme,
že pán sklouzne a sedlák si
za něj nohu zláme.*

Světu – satirik před soudnou stolicí

*„Pročpak nepíšeš jako všichni jiní,
pročpak tvé péro černí jen a špiní?“
Ale vy páni kritikáři,
vždyť ho namáčím v kalamáři.“*

Krom epigramů měl v Rusku Havlíček v hlavě zárodky látky pro Křesť svatého Vladimíra a pro Krále Lávrů. Inspirací mu byl carismus a absolutní vláda. Po návratu z Ruska se dozvěděl mladý literát, že zemřel jeho otec. Nějakou dobu tedy pomáhal ovdovělé matce s obchodem v Německém Brodě, a přitom spolu se svým mladším bratrem Františkem a s přítelem Václavem Žákem organizovali české ochotnické divadlo, ve kterém hráli ponejvíce gymnazijní studenti a pak dívky a chlapci z měšťanských rodin. Jisté je, že všechna představení se hrála pro dobročinné účely. Roku 1845 vystoupil údajně Karel Havlíček jako první v našich dějinách proti české knize / kritika Tylova Posledního Čecha / a tedy také proti vlastenectví předešlého obrozeneckého vývoje a též vyvrátil iluzi předchozí generace o všeslovanské jednotě / Slovan a Čech /. V rámci své novinářské činnosti se Havlíček zaměřil ponejvíce na vzdělanější měšťanské vrstvy. Novinařině se sice věnoval jen pět a půl roku, ale bylo to v období revolučním – čili kolem roku 1848, takže bylo stále o čem psát. Pražské noviny redigoval něco přes 2 roky. Náplň těchto novin byla protimetternichovská, tudíž opoziční. Borovský radikální revoluci odmítal, nevěřil totiž v té době v samostatný český stát, ale zároveň se projevoval jako nespoutaný liberál a demokrat. Jeho svobodný duch se projevil naplno po roce 1848 v Národních novinách, které reprezentovaly českou liberální politiku. Zároveň se

snažil i jako říšský poslanec o ústavní přeměnu rakouského soustátí v demokratickou konstituční federaci. V lednu roku 1850 byly jeho Národní noviny úředně zakázány. Po tomto zákazu začal Havlíček v Kutné Hoře vydávat sešitkový časopis Slovan. Jelikož se ho snažila cenzura také zrušit, učinil tak sám a následujícího roku se uchýlil do soukromí. Nabízí se otázka, proč reakce v podobě monarchistického systému K. H. Borovského tak nesnášela. Byl totiž nedostatečně logický ve svých vývodech a kritikách a touto zbraní dokázal kouzelně demaskovat protivníka, a navíc ho ještě zdrtit svou nenapodobitelnou ironií. Došlo to tak daleko, že četníci po nocích přepadávali obydlí občanů, aby konfiskovali Havlíčkovy spisy. Jinak komparaci / porovnání / úřednictva a byrokracie viděl Borovský tak, že úřednictvo musí být v každém dobře řízeném státě, kdežto byrokracie je neštěstím každého. I úředníci, podobně jako zbytek národa jsou zcela odevzdáni do vůle a milosti svých představených. Zajímavý je úryvek z jeho článku v Národních novinách. Dnes mnohý venkovan má takzvaný zdravý / selský / rozum, jenžto zas chybí mnohemu pánovi, který v bázni boží u papírka práva absolvoval, jako ouhoř se přes ouskalí zkoušek protáhl a pak zase mnoho let v kanceláři podle starých formulářů nové spisy plodil! Pedagogové by podle Borovského měli brát roční plat podobně jako úředníci, a to 200-300 zlatých. Realita však byla taková, že

vesničtí, triviální i farní učitelé měli plat 100 zlatých a k tomu obvykle nevytopenou komůrku, takže museli jezdit s trakařem pro různé souše. Pokud však stran úřadu na dřevo nárok neměli, měli smůlu, mrzli. Nezřídka si pak přivydělávali různým muzicírováním. Faktem ale bylo, že se vzdělanci právě kvůli platům tomuto povolání nahony vyhýbali. Nejlepšími učiteli bývali zpravidla duchovní, zvláště když měli navíc pověst vlastenců.

Před internací Havlíčka do Brixenu probíhala dlouhá jednání policejních, vojenských a vládních orgánů, jak nezávislého a nepoddajného novináře umlčet. Borovský si u nich samozřejmě nepomohl ani kritickými, tzv. Politickými písněmi. Z řad armády ho nejvíce kritizoval pevnostní velitel Prahy landhrabě Fürstenberg, a nový zemský velitel v Čechách hrabě Clam-Gallas v něm dokonce viděl člověka, který je nebezpečnější nežli revolucionář Kossuth v Maďarsku. Nemaľou úlohu v Havlíčkově pronásledování sehrál pochopitelně i proslulý cenzor ministr Bach. Významný žurnalista a spisovatel Karel Sabina v té době obdržel „nadílku“ v podobě osmnácti let žaláře v Olomouci za revoluční počínání v roce 1848. Borovský se zatím úspěšně bránil. Po přelíčení před porotním soudem v Kutné Hoře, při němž byl osvobozen, mladý císař Fr. Josef 13.12. 1851 vydal „nejvyšší ústní zmocnění“ k převozu Karla Havlíčka do tyrolského Brixenu. Dva dny nato ve dvě hodiny po půlnoci pronikl

vrchní policejní komisař Dederer se svým úředním sluhou do Havlíčkova domu a doslova proslulého žurnalistu vytáhl z postele. Havlíček pak měl pouhé dvě hodiny na sbalení svých věcí a na rozloučení se s rodinou. Náročnou a nepohodlnou cestu, která trvala až do 22.12. popsal Havlíček v Tyrolských elegiích. Kdo si myslí, že v Brixenu byl K. Havlíček vlastně na lepší delší dovolené, ten se krutě mylí. Logistika 19. století byla nepoměrně jiná než dnes, s ní souviselo i pohodlí, a navíc Brixen byl ortodoxně katolický, což nesl rebel Havlíček značně nelibě a cítil se zde velice opuštěně, i když mohl později tady žít společně se svou ženou a dcerou v jednom brixenském domku. Jeho ženě, která byla postižena tuberkulózou, však drsné podnebí nespovědilo, a tak se musela po dvou letech s dcerou vrátit domů. Na jaře roku 1855 se vrátil do Čech i Havlíček. Smutné bylo, že krom Němcové, Palackého a Trojana se k němu prakticky nikdo nehlásil. Navíc Havlíček nesměl vůbec žurnalisticky a spisovatelsky působit a byl pod policejním dohledem. Žena mu zemřela ještě před jeho příjezdem a nedlouho poté i jeho dcera Zdeňka. Tuberkulózou byl nakonec postižen i on sám. Bohužel nepomohl mu ani pobyt v lázních ve Šternberku a tak 29. července 1856 Karel Havlíček Borovský umírá ve svých třiceti pěti letech.

Havlíčkův dům na náměstí Havlíčkova Brodu (foto: autor)

Jaký je odkaz tohoto statečného, vynikajícího demokratického novináře, spisovatele i politika? K. Havlíček rozhodně nebyl skvělým architektem či zahradníkem, vynálezcem, movitým podnikatelem, věhlasným vojevůdcem, autorem vyhlášených receptů, geniálním hudebním skladatelem, analytikem bible či autorem trháku „Noc na Karlštejně“. Byl nadčasový především svou demokratičností, jež se netýkala jen politiky či státní správy, ale zasahovala i do jiných oborů. Šlo mu nejen o vyšší vzdělanost kantorů a jejich žáků, ale i dalších lidí. Nadčasový byl i svou břitkou, analytickou, logickou kritičností, satirou i určitou pacifičností. V novinařině byl moderní v tom, že usiloval

o přiblížení a vyjádření aktuálních a závažných problémů, a to jak politických, hospodářských, tak i sociálních či kulturních. S tím se ztotožnil i Karel Čapek, který pravil: „Spisovatel má žít ve světě, který patří všem. I novinářství je pokus o univerzálnost. Po všem se musí jít, nutno se zajímat o celý svět, nejen o určitý výsek“. Každopádně doporučuji zájemcům o osobnost K.H. Borovského navštívit jeho dům v Havlíčkově Brodě, který je přeměněn na muzeum, kde je možné krom jiného zakoupit v tiskové podobě zajímavé úryvky ze Slovanu a Pražských novin.

Zdroje: Literatura ve zkratce II. / B. Svadbová, B. Svozil /
K. H. Borovský – Vojna s hloupostí a zlobou / V. Kronusová /
K. H. Borovský – Moje píseň / J. Rumler /
Toulky Českou minulostí – 15. / P. Hora Hořejš, Z. Volný /
Karel Havlíček o úřadech a byrokracii / K. Hloušek /
K. H. Borovský o učitelství a vzdělání / K. Hloušek /
K. H. Borovský především novinářem / K. Hloušek /
Karel Havlíček Borovský: 1821- 1856 / Muzeum Vysočiny Havlíčkův Brod /

10 tipů, jak připravit obec na vedro i přívalové srážky

Autor: Vojta Herout

Letos jsme zažívali extrémní počasí, které se budou podle vědců vlivem klimatické změny objevovat stále častěji. Vedrem přehřátá města, sucho v krajině a na druhé straně bouřky, silné deště či vítr. Není divu, že již několik let sílí poptávka po opatřeních, která by lidem pomohla nové podmínky lépe zvládnout.

Ani Česká republika nezůstává v tomto ohledu pozadu, jak dokazují finálové projekty soutěže Adapterra Awards 2021. Najdeme mezi nimi příklady šetrného hospodaření na zemědělské půdě, obnovy lužních lesů, rašeliníšť, tůní, meandrů, zpřirodnění koryt řek, ukázky využití dešťové vody či zelených střech. Až do 15. října můžete v internetovém hlasování podpořit ty nejzajímavější z nich (www.adapterraawards.cz).

Jak můžete sami pomoci?

1. Sbírejte dešťovou vodu a využívejte ji k zalévání zahrady. Díky tomu zůstane v lokalitě.
2. Dejte prostor zeleni. Předzahrádka, záhonky, luční trávníky se rozehřívají méně než betonové plochy a lépe zasakují dešťovou vodu.
3. Nepropustné plochy nahraďte propustnými, např. porézní dlažbou nebo zatravněvacími dlaždicemi.
4. Fasády, altány, sloupy, krytá stání nechte porůst popínavými rostlinami, které stíní, zachytávají prach a díky přirozenému výparu v létě ochlazují své okolí.
5. Při stavbě domu myslte na udržitelnost. Domy v pasivním standardu, zateplení, rekuperace, fotovoltaické panely, splachování dešťovou vodou a další opatření šetří peníze i přírodu.
6. Zelené střechy na domech nejenže dobře vypadají, ale zasakují nadbytečnou dešťovou vodu a postupně ji vypařují do okolí. Izolují budovu, a navíc poskytují potravu pro hmyz.
7. Nechte prostor vzrostlým stromům, které v létě ochlazují a stíní, a sázejte nové pro budoucí generace.
8. Nedopitou vodou ze sklenic, varné konvice, vodou po omytí ovoce a zeleniny nebo po čištění akvárií můžete zalévat zeleň se svým okolím.
9. Použitou vodou z umyvadel a sprch je možné splachovat toalety a ušetřit tak pitnou vodu.
10. I panelové domy mohou mít zelenou střechu, fotovoltaické panely či sbírat dešťovou vodu a dále ji využívat k zálivce či venkovní vodní prvky.

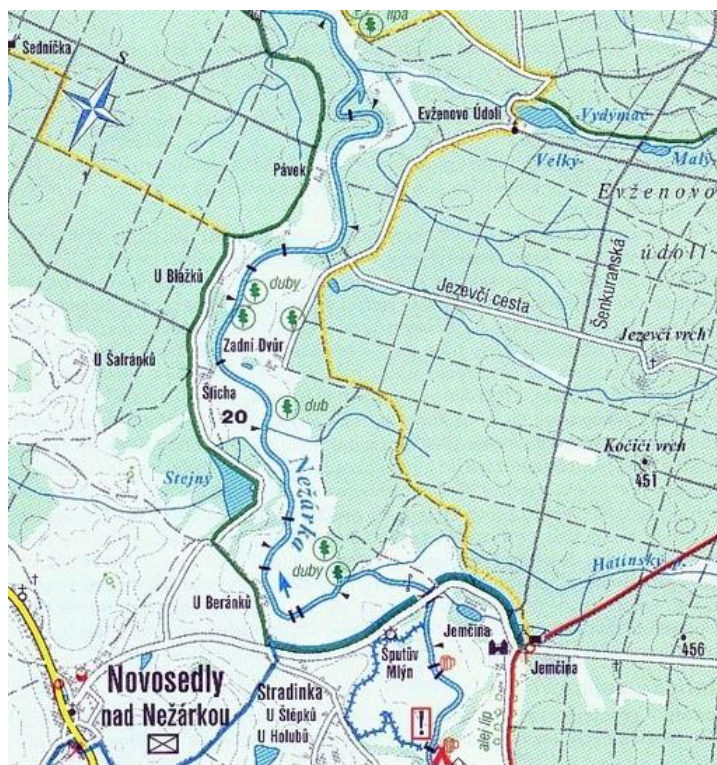
Foto: archiv Nadace partnerství.

Jednodenní výlet po Nežárce

Autor: Aneta Chvojková

V polovině července se naskytl volný víkend, kdy jsme spolu s kamarádkou Kačkou Dohnalovou realizovaly dlouho plánovaný sjezd jemčinského úseku řeky Nežárky. Sbalily jsme si všechny důležité věci, jako jsou spacák, stan, opalovací krém, plavky, sluneční brýle a podobně, a vyrazily jsme autem do Hamru. V místním tábořišti u pana Marsy jsme měly domluvené zapůjčení lodě se vším doprovodným vybavením a využily jsme i nabídky odvozu na start naší plavby.

Pan Marsa nás spolu s lodí odvezl na Jemčinu, do kempu Baterie, a poskytl nám základní vodácké rady a informace o úseku, který plánujeme sjíždět. V občerstvení u pana Dvořáka jsme naši výpravu zahájily ranní kávou a během chvíle už jsme seděly v lodi na řece. Vody je hodně a pěkně teče, dle slov pana Marsy jsme si nemohly vybrat lepší termín, protože je po několika deštivých dnech konečně zase krásné počasí. První zastávka byla naplánována hned

První část úseku našeho sjezdu řeky Nežárky (zdroj: Obec Haťín)

„za zatáčkou“ v Konibaru u jemčinského zámku. Tuto zastávku si musí vodák dobře pohlídat, protože je schovaná v nepřehledném terénu. Loď jsme vytáhly do strmějšího srázu a po louce jsme se vydaly k občerstvení. Zde si nejen vodáci, ale i cyklisté nebo jiní návštěvníci mohou vybrat ze široké nabídky občerstvení, domácích limonád nebo dobrého čepovaného piva.

Vracíme se zpět na řeku a čeká nás delší úsek bez možnosti zastávky. Naším dalším cílem je téměř dvanáct kilometrů vzdálená Metel. Podjedeme silniční most za Jemčinou a pokračujeme kolem Beránků a Zadního dvora. Mezi stromy občas prosvítne sluníčko, které narušuje osvěžující stín a jelikož jsme na řece samy, je zde příjemné ticho. Slyšíme pouze zurčení vody a zpěv ptáků. U Zadního dvora jsme přenášely loď, protože jsme si při tomto vyšším stavu vody netroufily sjíždět místní říční stupeň. Zde jsme se minuly se skupinou vodáků a dál už jsme zase pokračovaly samy. Z řeky koukáme do polí na historické duby a pomalu mjíjíme osadu u Blažků a Pávek. Meandrující řeka nás veze okolo dětského tábora Na Zeleném fleku a lesem pokračujeme až k Borovanskému mostu. Za ním se krajina otevře a koryto řeky se vlní v polích až k Vodičkově tůni, slepému ramenu a rybářskému ráji. Nyní už víme, že nás čekají „jedna nebo dvě zatáčky“ a po přibližně třech hodinách od startu budeme na Meteli. Tato tradiční a oblíbená zastávka je v odpoledním čase obsypaná cyklisty i vodáky, kteří se osvěžují koupáním pod jezem i nabídkou točených nápojů a jiného občerstvení. Jelikož víme, že poslední úsek do kempu v Hamru už je téměř „za rohem“, využijeme zázemí na Meteli k opalování a odpočinku.

Z Metele do Hamru trvá cesta něco okolo půl hodiny a je zakončena symbolicky – sjezdem jediného, v tuto dobu sjížděného, jezu naší trasy. U hamerské tvrze vytáhneme loď z vody, vrátíme jí zpět panu Marsovy a jelikož máme po celém dni na řece hlad, přejdeme most a objednáme si večeři v restauraci u Radů. Z široké nabídky dobrého jídla si určitě vybere každý návštěvník. Po doplnění energie jsme se přesunuly zpět do kempu, abychom si postavily stan a využily služeb nově zbudované a moderní umývárny. Zázemí v hamerském kempu je na velmi dobré úrovni, vodáci zde najdou vše, co by mohli potřebovat. Příjemná obsluha nabízí nápoje všech druhů, drobné občerstvení a když máte štěstí, tak i čerstvý, domácí uzený bůček nebo jiné pochutiny.

Tábořiště Hamr (archiv Tábořiště Hamr)

K večeru se kemp pomalu ale jistě zaplňuje návštěvníky, kteří si užívají své letní dovolené. Mezi stany a táboráky se rozléhají zvuky kytary a zpěvu, panuje zde příjemná nálada. Je krásný a teplý letní večer, tak proč ho nestrávit v hezkém prostředí u řeky.

Ráno si ještě dáme v kempu snídani, kterou vám na objednání rádi připraví Anička a Betka Marsovy, poté pomalu jdeme balit stan. Většina vodáků pokračuje po řece dál směrem na Veselí nad Lužnicí. My s hlavou plnou hezkých zážitků odjíždíme do Řečice a víme, že jsme zde určitě nebyly naposledy. Řeka Nežárka je v úseku, který jsme sjížděly, klidná a vhodná i pro rodiny s dětmi. Pokud budete mít příští léto volné dva dny nebo i více, nebojte se vyrazit na podobný výlet, jaký jsme si udělaly my. Nebudete litovat...

Tábořiště Hamr

Provozovatel:

Jaroslav Marsa – Marie Tour
s.r.o.

Tel.: 606 863 914

E-mail: info@pujcovna-marie.cz

Web: taboriste-hamr.cz

Provozní doba tábořiště:

od 1. 5. do 31. 10.

Táborový vedoucí, ten tvrdej chleba má...

Autor: Veronika Slaninová

O letošních prázdninách se nám naskytla příležitost zúčastnit se coby lékař (Jindra) a vedoucí (já) cyklistického tábora pořádaného jednou pražskou školou. Tábor se konal poblíž Chlumu u Třeboně a z letáku to vypadalo, že půjde o velmi sportovní akci. Věkové rozpětí dětí bylo 7-12 let.

Třicet osm dětí se postupně začalo sjíždět do velkého penzionu, kola jsme hned uklízeli do kolárny. Odpoledne byla v plánu první vyjížďka. Když jsme dětem vydali stroje (mnoho z nich si údajně vlastní kolo vůbec nepoznalo), začaly dohady o tom, kdo má vzadu kolik koleček – a že čím víc, tím líp. Jedna osmiletá holčička měla koleček jenom šest, zato měla navíc ještě baterku. Její elektrokolo bylo těžší než ona sama.

Zaveleli jsme: „Vzhůru do sedel!“ A v té chvíli vyšlo najevo, že až na některé výjimky byly znalosti o přehazovačkách pouze teoretické. Několik dětí je nutno posbírat ze země a vysadit je na kolo. Někde to byl docela oříšek, protože kolo patřilo nejspíše o pár let starším sourozencům. Jinde se neustále protáčela řídítka. Pár brzd nebrzdilo. A spousta přehazovaček nepřehazovala.

Dva šikovní servismani z řad vedoucích provizorně opravili to nejnужnější, rozdělili jsme se do čtyř týmů dle věku dětí a vyrazili k nedalekému stánku se zmrzlinou. Po chvíli lovíme holčičku z příkopu – netušila, jak kolo udržet rovně a k čemu má řídítka. Naštěstí spadla do měkkého mechu. Neustále vysvětlujeme, ať si děti přehodí na lehčí převod, že se jim bude lépe šlapat. Nevědí jak, přehazovačky skřípou, řetězy padají. Do toho všeho chceme udržet celou tlupu malých cyklistů v pravé polovině cyklostezky, protože je tu obousměrný provoz. Je to marné, je to marné, je to marné. Většinou se právě ve chvíli, kdy proti nám jela celá skupinka, potřebovaly děti předjíždět. Takže už se v příkopě neválela jen „naše“ holčička, ale i úplně cizí teta.

Uf, to bude náročný týden! Jindra do cestovní lékárničky přibaluje injekce tramalu – to prý až si někdo zlomí nohu, aby utrpení do příjezdu sanitky nebylo tak veliké. A celý podvečer padne na uvedení kol do provozuschopného stavu.

Další den se budím s obavami a oroseným čelem. Dnes bude nutné děti bezpečně převést přes hlavní silnici, a dokonce po ní kousek jet. Mám na starosti spolu s kolegou tým nejmenších dětí. Vlastními těly zastavujeme provoz na silnici, vyslechneme si pár dost ostrých slov od výrazně nalíčené dámy v bílém kabrioletu a snažíme se děti udržet jako káčata – hezky jedno za druhým. Moc se nám to nedaří, malí cyklisté nechápou význam slova „rozestup“ a tak do sebe narážejí a potom buď kličkují, nebo padají. My vedoucí tedy jedeme středem silnice a sloužíme tak trochu jako živý štít, který má děti ochránit. Uf, po půl kilometru konečně odbočujeme do lesa. Takhle dlouhý půlkilometr jsem na kole asi ještě nikdy nezažila. V lese je to prima, celou noc přšelo a prakticky nikdo nemá blatníky.

Konečně přijíždíme do cíle dnešní cesty – zátoka pískovny Cep. Voda je průzračná, slunce svítí, co víc si přát? Všech 38 dětí chce samozřejmě ihned do vody. Dělíme je na dvě skupiny, abychom je zvládli lépe uhlídat. Zatímco tým první zjišťuje, že voda tu jde opravdu hodně rychle do velké hloubky, tým druhý s rozběhem skáče z velkého srázu do písečných dun. V duchu si opakuji pravidla záchrany tonoucího a ošetřování otevřených zlomenin. Jindra je kupodivu v klidu.

Je čas se vrátit zpátky do tábora a já trnu, aby na břehu nezůstalo opuštěné kolo. Naštěstí se počet dětí rovná počtu bicyklů, a tak vyrážíme opět k hlavní silnici. Tentokrát cesta proběhla o poznání klidněji, každý ujetý kilometr je znát a děti se s koly sžívají. Přes vrstvy bláta na oblečení, obličejích a helmách děti moc nepoznáváme, ale jim to ani trochu nevadí, jsou nadšené.

Aktivita na cyklo táboře (foto: V. Slaninová)

Cyklistický tábor (foto: V. Slaninová)

Třetí den je ve znamení toulek loukami, lesy a po hrázích rybníků. Pravda, řetězy padají dětem stále a zjišťujeme, že je někdy docela oříšek po cestě vyměnit píchlou duši. Dítě s sebou sice poslušně mělo náhradní, tak, jak to stálo v pokynech, ale byla patrně od nějakého vozíku nebo kočárku. Ale se vším si nějak poradíme a mám velkou radost, že děti si po několika hromadných srážkách konečně uvědomují, že rozestupy přeci jen k něčemu asi budou dobré. Zkoušíme i lehký terén. Na dresy s nabaluje další bahno, ale zase je tu výhoda pádů do měkkého.

Děti už jsou zocelené, kola docela ovládají, a proto se v úterý vydáváme na dlouhou výpravu – do Třeboně. Protože je vero k padnutí, vedoucí vezou zásoby pití, aby bylo možné dětem doplňovat lahve. Kolo mi najednou dosti ztěžklo. Přeci jen, 9 litrů vody je už docela znát. Na hlavní silnici už vjíždíme jako frajeři. Provoz zastavíme jenom na chvíli, děti se už řadí jedno za druhým a vzorně jedou po krajnici. Nikdo neklíčkuje, nikdo nepadá. V Třeboni poobědváme zmrzlinu, a ještě jednou zmrzlinu a doplníme litry tekutin. Jeden balík koupených vod jen zasyčel, ještě dokupujeme další na cestu zpět. Ta už některé děti trochu zmáhá. Ty nejmenší je potřeba tlačit, naštěstí máme v týmech čtyři silné muže. V duchu si říkám, že na každého jednou dojde – pánové totiž na karbonových kolech nemůžou mít nosiče s brašnami, a tak litry vody táhneme my, dámy, které jsme ke karbonu ještě nedospěly. Klobouk dolů před všemi, dnešní nájezd byl 42 km.

Další den mi kolo těžkne ještě více. Kromě několika litrů vody vezu ještě nafukovací krokodýly a asi 90m lana. Opět nás čeká pískovna Cep, a protože tropy neustávají, je v plánu celý den u vody. Závodů týmů v přeplavání pískovny na krokodýlech na čas, ručkování vodou po laně, slaňování ze srázu a další bezpečné aktivity, při kterých zcela jistě nic nehrozí. K tramalu by se do lékárničky hodil ještě neurol pro nás, kteří jsme stáli nahoře na srázu a neustále se snažili počítat a sledovat děti ve vodě, případně dávat pokyny záchranářům rozmístěným mezi oběma břehy. Cestou z pískovny už děti zkoušejí na kolech přeskakovat kořeny a vyšlapat prudké kamenité kopce.

Poslední den před odjezdem děti čeká závod týmů, taková malá Tour de France. To už všechny jedou naplno, neohroženě vybírají ostré zatáčky, nerozhodí je žádný terén. Týmy jsou pro tento závod věkově smíšené a je radost pozorovat, jak starší radí malým, kudy jet, kde přibrzdit, upozorní na místo s pískem, kde hrozí smyk. Tohle už jsou úplně jiné děti než ty, které padaly dříve, než na kolo vůbec nasedly. Patří jim můj obdiv. A když měly na závěr tipovat, kolik ujely za ten týden kilometrů, netrefil to skoro nikdo. Tipovaly kolem stovky, ale bylo to 170 km! A k tomu všemu jsme stihli ještě spoustu her a soutěží. Na tábor přijely děti, které doposud občas objely blok domů nebo panelák. Odjíždějí ostřílení cyklisté. A ač se Jindra nezastavil a na ošetření štípanců a škrábanců se stála fronta, nic vážného se nepříhodilo. Byla to prima zkušenost. I pro mě. Nikdy bych neřekla, kolik litrů vody, metrů lana a kusů nafukovacích krokodýlů se dá nacpat na jedno kolo.

A my všichni si tady vážme skvělých podmínek pro cyklistiku. Pražské děti říkaly, že by rády jezdily, ale není kde. Někam k cyklostezkám je potřeba popojet autem, vůbec není samozřejmé sednout na kolo u domu a prostě jet. Tak našim svěřencům držím palce, ať do příštího tábora nic z naučeného nezapomenou a zase za rok ahoj!

Hasiči

„Dobrovolničení“ na jižní Moravě

Autor: Lenka Heřmánková

Dne 24. června 2021 prošla na pomezí Břeclavska a Hodonínska extrémní bouře s krupobitím a tornádem. Zasáhla území dlouhé 26 kilometrů a široké (s odchylkami) zhruba půl kilometru. Kriticky zasaženo bylo sedm obcí, nejvíce postiženy byly Moravská Nová Ves, Mikulčice, Hrušky, Lužice a městské části Hodonína Bažantnice a Pánov.

Následující den byla ve spolupráci s městem Kardašova Řečice vyhlášena sbírka materiální pomoci pro postižené obce. Vlna solidarity byla neuvěřitelná. Druhý den po tornádu byly Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje vysláni naši čtyři členové výjezdové jednotky na likvidační práce. S sebou vezli i humanitární materiál, který byl vybrán. Byl předán v Lužici, kde se následně členové JSDH K. Řečice podíleli hlavně na odvozu sutí.

O víkendu 7. 8. – 9. 8. vyrazilo několik členů SDH K. Řečice na jižní Moravu pomáhat. Rozhodli jsme se pro obec Mikulčice, kde byla možnost postavit stan a bylo zde zřízeno Charitou kontaktní místo, kde se rozdělují práce. I když je již měsíc a půl po tornádu, stále jsou následky velmi znatelné. Již při příjezdu na nás dopadla určitá úzkost. Naše „dobrovolničení“ ve zkratce: V sobotu ráno jsme začali pomoci při stavbě štítu na vinném sklípku, poté jsme přejeli do obce Lužice, kde jsme pomohli se zaplachtováním střechy garáže. Poslední činností sobotního dne byla výpomoc v rodinném domě, kde došlo k poškození střechy a následně zateklo do podkroví a bude potřeba přestavby. Naším úkolem bylo bourání sádkartonových zdí se zateplením a vyčištění prostoru. V neděli nás čekalo rozebrání plechové střechy na rodinném domě a následně zaplachtování. Střechu bylo potřeba rozebrat a sundat, protože tornádo ji celou nadzvedlo a poté „posadilo“ zpět a tím došlo k poškození. Zde jsme se sešli i s dobrovolníky z různých koutů ČR i SR a práce šla pěkně od ruky.

Další víkendový výjezd jsme podnikli 28. 8. – 29. 8. Opět jsme stany postavili v Mikulčicích a ráno vyrazili na kontaktní místo, kde nám přidělili práci. Dopoledne jsme pomohli s přemístěním cihel, následovala pomoc s vynesemím sutě. Po obědě jsme přejeli do Moravské Nové Vsi, na rodinný dům, kde bylo potřeba pokrýt střechu taškami. V sobotu jsme na střechu navozili tašky a v neděli se začalo pokládat. Zde se nás opět sešlo několik dobrovolníků z různých koutů ČR.

Provizorně zaplachtovaná střecha domu na jižní Moravě (archiv SDH).

Jednou z dalších našich pomoci bude převoz dřeva na stavění krovů. Jeden z našich členů věnuje dřevo z polomů v lese, které nechá nařezat na potřebná prkna a poté bude převezeno na jižní Moravu.

Při vyprávění „svých příběhů“ místními občany nám běhal mráz po zádech. Je neuvěřitelné, jak dokážou necelé 4 minuty změnit tolika lidem životy. Na místě je stále ještě spousta práce a nás moc těší, že zájem ze strany dobrovolníků, i když je již menší, stále trvá. Na místě je ještě mnoho domů bez dodělaných střech a zima se blíží. Dobrovolníci jsou stále potřeba a nemusí umět žádné řemeslo, hodí se každá ruka. Jakmile to bude možné, část našich členů opět vyrazí pomáhat. Tímto též děkujeme Městu Kardašova Řečice za možnost využít k dopravě na jižní Moravu hasičský Transzit.

Řečičtí hasiči na společné fotografii s jednou z tornádem zasažených obyvatel Mikulčic (archiv SDH).

Divadelní spolek J. K. Tyl

Divadelní představení přímo k vám domů proběhla i s účastí ochotníků z Kardašovy Řečice

Autor: Adéla Blažková (Městský úřad J. Hradec)

Kulturní dům Střelnice ve spolupráci s Ochotnickým souborem J. K. Tyl z Kardašovy Řečice přinesl divákům unikátní možnost zhlédnout z pohodlí domova videonahrávky z jejich divadelních představení. Od pondělí 3. května 2021 byla každý týden k dispozici, vždy do neděle, jedna divadelní hra v podání Ochotnického souboru J. K. Tyl z Kardašovy Řečice, a to na youtube kanálu KD Střelnice Jindřichův Hradec. Během května jsme vám nabídli tato divadelní představení: Naši furianti, Babička v trenkách, Vodníci v Řečici, Na správné adrese a Klíče na neděli. Navázali jsme na sérii uvádění záznamů divadelních představení Divadelní společnosti Jablonský, které jsme divákům přinášeli jako náhradu za živá divadelní představení od února.

Z Týna nad Vltavou i Jindřichova Hradce se staly HŘÍŠNÉ OBCE!

Autor: PhDr. Ichturiel, t. č. vystupující jako Tomáš Englický, předseda divadelního spolku J. K. Tyl

K rukám jeho zlomyslnosti Belzebuba, vládce nad všemi pekly podzemskými.

Nejkrutější Pane a vládce,

tímto Vám podávám podrobnou zprávu o šíření hříšných myšlenek a tužeb mezi lidem jihočeským, ke kterému jsme se zavázali dábelským výnosem č. 1896 z roku 2021. Plán tohoto výnosu zatím plníme na 120 %. Ke svedení smrtelníků na scestí jsem použil secvičeného psychodramatu „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert“, které sepsal v pozemském roce 1960 doktor Marbuel, t. č. na Zemi vystupující jako spisovatel Jan Drda a já ho iniciativně upravil podle posledních poznatků experimentální psychologie. Uvedení psychodramatu v Kardašově Řečici a v Dačicích přineslo své dábelské ovoce. Obě výšené zmíněné obce lze již bez skrupulí označit za hříšné, neboť u všech smrtelníků, kteří představení viděli, se naplno rozhořely biochemické chťice a probublaly potlačené komplexy.

Dle plánu pokračujeme s šířením hříchů i do dalších jihočeských obcí. V pátek 27. a v sobotu 28. srpna 2021, uvedli jsme „Dalskabáty“ na Otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou. Počet smrtelníků, kteří psychodrama shlédli je následující: pátek – 195 duší, sobota – 172 duší. Přestože nebeští chtěli překazit naše dáblulibé počínání sesláním chladného počasí a prvního dne vystoupení dokonce dvou krátkých přepřek, byl úkol splněn bezesbýtku. Všichni čerti a pekelnice, vystupující v úlohách jednotlivých řečických ochotníků, vydali ze sebe maximum. Měl jsem pouze obavu, aby čert Anciáš, t. č. převtělen do učitele Karla Slámy, neprozradil naše krytí, neb se mu v době výstupu znatelně hrnula pára z úst. Obecenstvo však naši lest neprokouklo a odcházelo se zcela blaženým pocitem, způsobeným zvýšenou činností žláz vnitřní sekrece.

Zatím posledním počinem naší pekelné roty bylo sehrání „Dalskabátů“ na Státním hradu a zámku v Jindřichově Hradci, a to 10. září 2021. Pro uvedení inscenace, čítající celkem čtyři náročné scény, museli jsme postavit tři menší pódia, sestavená ze starých i z nově zakoupených montovatelných desek. Dáblužel čert Karborundus, t. č. převtělen do divadelního technika Milana Karase, ztratil knihu kouzel, a tak jsme při montování pódia museli potupně použít své svaly. Uvedení psychodramatu však mělo mezi jindřichohradeckými smrtelníky veliký úspěch, v hledišti jich bylo

Herci z divadelní hry Dalskabáty (foto: N. Semerád)

okolo dvou set a hříchy u nich byly pečlivě rozehrány. Zář nebeských nad naším počínáním však přerostla únosnou mez a představení plánované na sobotu 11. září muselo být odvoláno vzhledem k blížící se bouři a dešťové smršti. Obecenstvu bylo nabídnuto vrácení peněz (pochopitelně byly vráceny pekelné plagiáty) či použití zakoupených vstupenek na plánované uvedení „Dalskabátů“ v pátek 1. října 2021 od 19:00 v Kardašově Řečici. Čili soudím, vážený Belzebube, že o hříšné duše nepřijdeme.

Závěrem bych Vaši zlomyslnosti připomněl plánované zinscenování našeho psychodramatu v pátek 24. září 2021 v Plané nad Lužnicí. Informace o uváděných představeních jsou smrtelníkům podávány jak postaru pomocí plakátů, tak pomocí našeho zatím největšího vynálezu – infernetu, který pozemští komolí jako internet.

Další zprávu zašlu obratem. V příštím kvartále svoláme užší radu, kde rozhodneme, v jakých dalších městech roztočíme vlnu dáblenských hříchů.

S pekelnou úctou

PhDr. Ichturiel, šéf Ústavu experimentální psychologie

UPOZORNĚNÍ DS J. K. TYL

Vzhledem k nepřízni počasí bylo 11. září 2021 zrušeno představení „Dalskabáty, hříšná ves, aneb Zapomenutý čert“ na Státním hradu a zámku v Jindřichově Hradci. Diváci, kteří nevyužili možnosti vrácení vstupného a mají tedy vstupenky na výše uvedenou inscenaci, mohou své lístky využít ke shlédnutí divadla „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert“ **v pátek 1. října 2021 od 19:00 v Kulturním domě v Kardašově Řečici.**

FK Kardašova Řečice 1922

Fotbalové léto v Řečici

Autor: Tomáš Pražák a Pavlína Neugebauerová

Fotbalové léto jsme zahájili soustředěním našeho týmu FK Kardašova Řečice 1922, které proběhlo 7. 7. - 11. 7. 2021. Kromě fotbalových tréninků, proběhl i tradiční cyklo výlet, tentokrát na zámek Červená Lhota.

V průběhu léta pak náš fotbalový areál přivítal hned několik týmů, které zde absolvovaly letní přípravné kempy. Trenéři, hráči i rodiče u nás oceňují výborné fotbalové zázemí, skvělou kuchyni a ubytovací kapacitu – to vše na jednom místě, žádné přejíždění, přecházení apod. I proto neustále vzrůstá poptávka po akcích v našem areálu, za což jsme moc rádi.

Koncem srpna již proběhla první přípravná a mistrovská utkání:

Starší žáci

5. 9. - mistrovské utkání s Třebeticemi

Naši kluci odehráli povedený zápas, ve kterém si vytvořili velké množství brankových příležitostí. Všichni zaslouží za předvedený výkon pochvalu.

Výsledek: K. Řečice – Třebětice 5 – 1 (Musil O. 2x, Čáp A., Pluhařík Z., Neugebauer T.)

Sestava: Žižka M., Neugebauer T., Bína Š., Šenold A., Čáp A., Pluhařík Z., Frýdl P., Šergl J., Musil O., Jirsa J., Vácha J., Chvojka J., Dvořák A.

Mladší příprava + fotbalová školička

26. 8. - přátelské zápasy na hřišti v Řečici

Úvodní duely odehrála nově se tvořící mladší příprava proti ligovému týmu Bohemians Praha a jednomu z nejlepších týmů v jihočeském kraji z Veselí nad Lužnicí. Byla to pro naše děti opravdu těžká prověrka a rozdíl ve výkonnosti musel

být patrný. Je škoda, že naši kluci měli ze soupeře velký respekt a zdaleka nepředvedli všechno co umí. Postupem času se jejich výkon zlepšoval.

Výsledky: K. Řečice - Bohemians Praha 3 - 9 (Svobodník J. 2x, Bartůněk J.)

K. Řečice - Veselí n/L. 4 - 11 (Hanzlík M. 2x, Hrdlička M. 2x.)

Sestava: Hanzlík L., Hanzlík M., Maršák P., Lašfovka A., Svobodník J., TranQuang D., Hrdlička M., Bartůněk J.

Přátelský zápas - 1. září, hřiště K. Řečice

V přípravném zápase jsme se střetli s J. Hradcem. Opět dostaly příležitost i menší děti z fotbalové školičky a proti o něco většímu soupeři si vedly skvěle. Zápas měl po celou dobu vysoké tempo a všechny děti, které se ho zúčastnily, předvedly, co už se naučily. Prostě se bylo na co dívat.

Výsledek: K. Řečice - J. Hradec 9 - 16 (Hanzlík L. 3x, Hanzlík M. 2x, Hrabal S. 2x, Maršák P. 2x.)

Sestava: Hanzlík L., Hanzlík M., Hrabal S., Maršák P., Lašfovka A., Kodým A., TranQuang D., Vaverka A., Svoboda J.

A co nás čeká v rámci fotbalového podzimu? Přijďte se podívat na naše zápasy, které odehrajeme na domácím hřišti:

Neděle 12. 9.	9:00 hod	turnaj	mladší žáci
Neděle 26. 9.	10:00 hod.	turnaj	mladší přípravka
Sobota 2. 10.	10:00 hod	K. Řečice – Strmilov	mladší žáci
Sobota 16. 10.	9:30 hod	K. Řečice – N. Včelnice	mladší žáci

Závěrem připomínáme nábor nových dětí: pondělí a čtvrtek 16:00 hod. Nabíráme dívky i chlapce ročník 2016 a starší. Informace o činnosti mládeže naleznete na www.minizaci-kr.wbs.cz.

FK Kardašova Řečice 1922 pořádá

FOTBALOVÝ NÁBOR

pro

2011 , 2012 , 2013 chlapce i dívky
narozené **2014 , 2015 , 2016**

každé pondělí a čtvrtek

16:30

fotbalové hřiště K. Řečice

informace o náboru
www.minizaci-kr.wbs.cz

Tomáš Pražák

email: tomasprazil5@seznam.cz

tel.: 723 226 561

TJ Sokol Kardašova Řečice

Sokolovna dostala pěkný dárek ke svým stým narozeninám

Autor: Robert Budík (starosta TJ Sokol K. Řečice)

V letošním roce se nám podařilo získat dotaci z krajského úřadu Jihočeského kraje z Programu Podpora sportu částku 310 000,- na výměnu oken budovy řečické Sokolovny. Děkujeme Krajskému úřadu za poskytnutí dotace. Celková investice byla ve výši 475 000,-. Částku 100 000,- investovalo TJ Sokol z vlastních prostředků, 65 000 byla poskytnuta půjčka od města Kardašova Řečice. Dotace se nám povedla získat na poslední chvíli, smlouva byla podepsána těsně před zdražením materiálu a investici se nám tak podařilo realizovat za příznivé ceny materiálu...

Výměnu oken provedla firma Vekra. Termín zahájení byl v polovině července a práce byly ukončeny 10. září. Podařila se nám kompletní výměna všech oken a vstupních dveří budovy. Tato investice byla nutná z důvodu zatékání okny do haly a velkým tepelným ztrátám, způsobeným stářím oken.

Od září začíná sezóna zápasů stolního tenisu. Náš klub aktuálně reprezentují tři družstva. Dvě družstva budou hrát okresní přebor, „A“ družstvo bude hrát divizi. V současné době se nám podařilo přivést několik dětí k tomuto sportu. Případní zájemci z řad dětí i dospělých se mohou dostavit každé úterý, v 18:00, do Sokolovny v Hradecké ulici.

Chtěli bychom poděkovat městu Kardašova Řečice za podporu našeho klubu.

Pohled na nová okna sokolovny a úklidové práce po výměně oken v podání členů TJ Sokol (foto: A. Chvojková)

100 let řečické sokolovny

Autor: Aneta Chvojková (z Pamětí TJ Sokol v K. Řečici 1896–1936)

V roce 1918, po říjnových událostech a vzniku Československé republiky zaznamenal Sokol celorepublikový růst zájmu o členství v této organizaci. Jinak tomu nebylo ani v Kardašově Řečici, kde v porevolučních dnech počet členů překročil hranici stovky. S růstem zájmu i počtem členů se dostavila myšlenka vybudovat si vlastní tělocvičnu. Již v roce 1905 došlo na podnět členky Sokola Olgy Chmelařové a řečického rodáka, toho času žijícího ve Vídni,

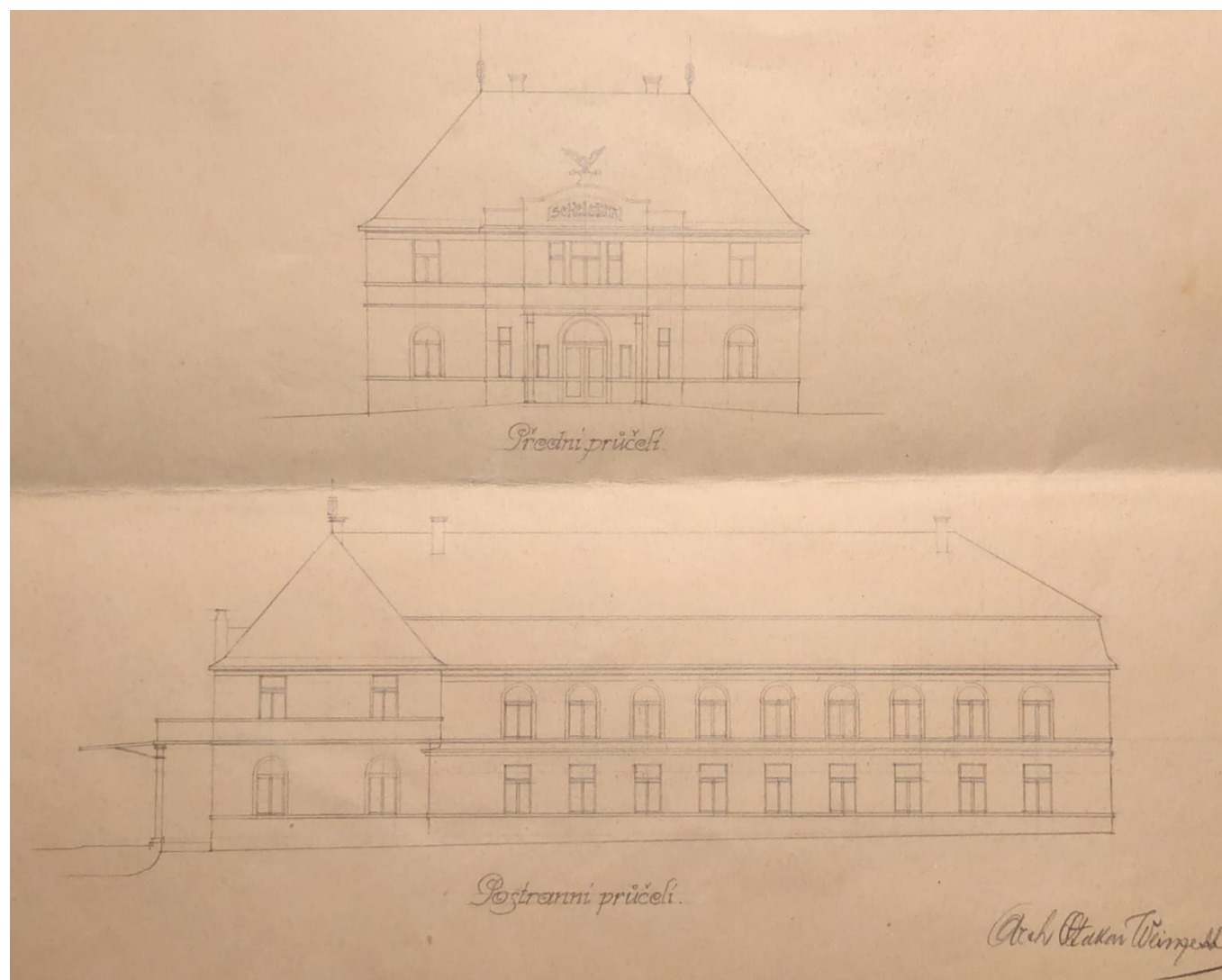

Jaromíra Chmelaře, k založení fondu pro stavbu samostatné tělocvičny. V tu dobu také proběhla v hostinci „Americe“ zahradní slavnost, na které se podařilo vybrat 412 korun, které byly následně uloženy na knížku a staly se základem stavebního fondu. V dalších letech se fond postupně zvětšoval, v roce 1913 měl 573 korun a v roce 1919 1000 korun. A právě v tomto roce přišla vhodná chvíle stavební myšlenky zhmotnit ve skutečnost.

V poválečném období a s ním spojenou náladou přišli O. Konopický a R. Dvořák s nápadem získat zdarma nebo za symbolickou částku pozemek na stavbu od místního velkostatku rodiny Paarových. Jednání se dařilo i díky podpoře ředitele paarovských velkostatků dr. Brzoráda, který slíbil, že doporučí nejen darování pozemku, nýbrž i stavebních hmot.

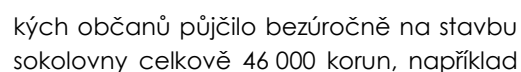
Téměř rok po vzniku Československa, 31. října 1919, podepsala paní Eleonora Paarová darovací listinu. Sokolská jednota darem získala pozemek o výměře 73 a 25 m², který měl v té době cenu okolo 10 000 korun, dále 100 m dříví, 60 m kamene, potřebné vápno a potahy ke stavbě. Dle dobových záznamů se jednalo o jedinečný dar, bez kterého by jistě ke stavbě sokolovny, letního cvičiště a Tyršova háje nedošlo.

O samotné stavbě sokolovny se jednalo na mimořádné valné hromadě v prosinci roku 1919, na které byl zvolen stavební výbor a na řádné valné hromadě v lednu 1920. Plány nové budovy vypracoval architekt Otakar Weinzettl, profesor z Českých Budějovic. Samotný projekt doznal později několika změn z důvodu úspory finančních prostředků. Upuštěno bylo od stavby přední části budovy, spolkové místnosti a bytu sokolníka. V dubnu 1920 byla stavba zadána místnímu zednickému mistru Františku Vítovi, který 22. července započal s pracemi. Slavnostní kladení základního kamene se konalo 22. srpna a bylo spojené s veřejným cvičením za účasti bratrských jednot z J. Hradce, Veselí nad Lužnicí, Soběslavi, Č. Budějovic, Stráže nad Nežárkou a Deštné. Již v listopadu byla budova pokryta taškami, uvnitř však stále probíhala výstavba.

Původní projekt řečické sokolovny (archiv autorky)

Mezitím se sokolští bratři a sestry snažili zajistit finance na stavbu, jejíž rozpočet zněl na 200 000 korun. Pořádali se různé vzdělávací a zábavní akce a za rok 1919 vzrostla částka fondu z 1000 korun na 10 000 korun. Darem 1 500 korun přispěli slovenští vojáci, kteří v tu dobu měli posádku v našem městě, dále přispěl pan K. Stránský darem 1 000 korun. Z veřejné cvičební hodiny byl příjem 2 400 korun, ze sokolské besídky 811 korun, z recitačního večírku 190 korun,

un. Pomoc sokolům byla nejen finanční, ale
opat základy, skládat cihly, tašky... I přesto
prun, dluh 145 250 korun.

Sestry i bratři sokolové se rovněž starali o vkusnou výzdobu svého nového stánku. R. Šafek vymodeloval Sokola, který byl umístěn do průčelí sálu, byla zakoupena sádrová poprsí Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera, řečický rodák architekt R. Špera namaloval v roce 1925 velký obraz prezidenta republiky T. G. Masaryka. Později bylo zřízeno i loutkové divadlo, jehož prvním principálem byl O. Konopiský. Loutky darovala rodina Trčkova ze Záhoří, jeviště pan Dvořák a kulisy namalovali J. Kamarýt s R. Šperou. Dále se uvažovalo o zřízení podniku, který by se mohl stát zdrojem příjmů, jež by pomohly umořovat dluh, který vznikl výstavbou tělocvičny. Došlo tak k zakoupení aparatury a zahájení provozu biografu. Prvním promítaným filmem byl „Karel Havlíček Borovský“ dne 25. listopadu 1925. V červenci 1934 pak byla pořízena i zvuková aparatura.

Slavia v Kardašově Řečici

Nejen o činnosti OP Slavia

Autor: Jaroslav Tomša

Tak jako každý rok (loni festival nebyl) jsem se zúčastnil festivalu dechových hudeb v Soběslavi. Letos se kvůli covidu nezúčastnily zahraniční soubory, ale Řečická kapela se svými sólisty ano. Zvuk obstarával velmi dobře další z rodu Machů, a to Jan Mach. Je neskutečné, co tito muzikanti dokáží díky kapelníkovi Karlovi Machovi nacvičit a zahrát. Jsou to písničky, které si skládají sami (K. Mach, J. Dvořák, P. Žížka) a tyto skladby byly přijaty s velmi dobrou odezvou! Mám vždy velkou radost, když někdo velmi dobře zviditelňuje Kardašovu Řečici ať už jsou to muzikanti, ochotníci, hasiči, fotbalisté ale i OP Slavia K. Řečice která se i po covidu má čile k světu ať už fotbálem na Veselské pískovně, setkáním Slávistů v Kamenici nad Lipou nebo výletem do Slávistického musea v Praze. Škoda že se ani letos nemohlo uskutečnit tradiční celostátní Slávistické setkání v malé kopané. Tak se alespoň setkáváme na fotbale Slavie „v Edenu“ a mám radost, když na mě volají – Řečice je tady!

Na říjen připravujeme zpívání při harmonice pro občany K. Řečice. Mohu s hrdostí konstatovat, že naše harmoniky mají dobrou odezvu, a to že zpívají i mladí je pro mě milé překvapení. Je jedno, jestli hrajeme v Drahově, Doňově, Újezdci, Záhoří, Řípce, Samosolech, atd. všude jsou rádi za české písničky! Srdečně vás na tuto akci zveme přijďte si zazpívat české písničky určitě se vám to bude líbit. Datum a čas akce ještě upřesníme.

Léto v odbočce

Autor: Milan Lepič

Ani o prázdninách odbočka přátel Slavia Kardašova Řečice nelenila a v červenci se zúčastnila dvou posezení Slávistů v Kamenici nad Lipou, kde se uskutečnila Univerzita Slavia a prezentace poháru mistra ligy 2020/2021 se kterým jsme se měli možnost vyfotit.

Ve stejném měsíci jsme si udělali výlet do Slávistického musea s prohlídkou stadionu a jeho zázemí. Kromě prohlídky musea jsme si mohli vyzkoušet pohled na hřiště ze střídačky jako hráči, prohlédnout prostory pro tiskové konference a rozhovory hráčů s médii nebo jsme si prohlédli hrací plochu a zázemí z nejvyššího patra stadionu, které je určené pro reportéry. Nesmím zapomenout ani na fotbalisty odbočky, kteří se zúčastnili turnaje v malé kopané na Pískovně ve Veselí nad Lužnicí. Také se někteří členové zúčastnili fotbalového utkání předkola Ligy mistrů, předkola Evropské ligy a někteří fandili ve Slávistickém koutku u televize. I když se Slavii Praha nedařilo jako v předchozích letech, přesto jsme zůstali věrní a fandit Slavii budeme dál. Takový je prostě sport, o štěstí a smůle.

V letošním roce naši dva přátelé pan Vladimír Ouvín a pan Josef Šenk oslavili 88. narozeniny. Po domluvě se sekretariátem OP Slavia Praha byl přítel Jaroslav Tomša oceněn čestným uznáním za práci v odbočce a pro Slavii kde je členem od roku 1983. Na takového člověka, který pro Řečický fotbal něco udělal, např. dvakrát postoupil jako trenér z B třídy do A třídy, bychom neměli zapomínat.

PŘIJĚ SI KOPNOUT SVOJI PENALTU

OP SLAVIA K. ŘEČICE VÁS ZVE NA SOUŽ V KOPÁNÍ PENALT NA
TRÉNINKOVÉM HŘIŠTI V KARDAŠOVĚ ŘEČICI.
SOUTĚŽ SE BUDE KONAT DNE **25.9.2021 VE 14.00 HOD.**
STARTOVNÉ JE 120,-KČ (V CENĚ JE 5 PENALT, PIVO, KLOBÁSA A KÁVA)
PRO 5 NEJLEPŠÍCH JSOU PŘIPRAVENY CENY.
UKAŽ JAK JE TO JEDNODUCHÉ KOPNOUT SI PENALTU

Řečice mu není lhostejná, zajímá se o dění ve městě a obyčejné lidi. Se svojí hudební sešlostí rozdáva radost na poutích, masopustech, narozeninách a různých oslavách, kde hraje na harmoniku. Lidé by se neměli hodnotit podle toho komu fandí nebo nefandí, ale podle chování k druhým lidem. Fotky z našich akcí jsou ke shlédnutí ve vitríně na autobusové zastávce nebo na naší facebookové stránce OP Slavia Kardašova Řečice.

Jaroslav Tomáš s čestným uznáním (archiv OP)

OP Fans Kardaška

Autor: Josef Bursík

Dne 10. července 2021 jsme byli pozváni přáteli z odboru přátel Kamenice nad Lipou na krásné slávicí posezení. Jedním z cílů schůze byla prezentace letošního mistrovského poháru a jako hlavní bod programu byla pak přednáška Univerzity Slavia o historii Odboru Přátel, kterou úžasně přednesl člen výboru pan Bc. Miroslav Pomikal. Odpoledne probíhalo za přátelské atmosféry. Všichni jsme si toto setkání náramně užili. Byla pro nás velká pocta vyfotit se a podržet si v rukou mistrovský pohár.

Tímto za OP Fans Kardaška moc děkujeme OP Kamenice nad Lipou za pozvání a do budoucna se budeme těšit na další podobná setkání.

Členové OP Fans Kardaška s mistrovským pohárem (archiv OP)

UHLÍ BERÁNEK
BENAP s.r.o.
v zastřešené hale www.uhliberanek.cz
!!! Doprava od 10q ZDARMA !!!

Hnědé Bilinské (Ledvické) Mostecké	Černé
Kostka 4 - 10 cm	Kostka 5 - 8 cm
Ořech I 2 - 4 cm	Ořech I 3 - 5 cm
Ořech II 1 - 2 cm	Kovářské ... 1 - 3 cm
	Koks I 4 - 10 cm
	Koks II 2 - 4 cm
Brikety německé	Brikety dřevěné balené po 25 kg
Rekord 4" (10-11cm)	Brikety uhelné balené po 10 kg
Union 3" (7-8 cm)	
Rekord 2" (5-6 cm)	

!!! SKLÁDÁNÍ DOPRAVNÍKEM !!!
PRODEJ A OBJEDNÁVKY
Po - Pá 7:00 - 15:00 **777 321 288**
Od září - do dubna **384 321 288**
So 9:00 - 11:00
J. Hradec, ul. Jarošovská 1339

Rozhovor s řečickými hasiči

Řečičtí hasiči pomáhají na Moravě

Autor: Aneta Chvojková

Každý si určitě vybavuje chvíli, kdy se v podvečer ve čtvrtek 24. června dozvěděl o katastrofickém řádění tornáda na pomezí Břeclavska a Hodonínska na jižní Moravě. Okolo 19:20 přišla do této oblasti extrémní bouře doprovázena krupobitím a tornádem. Jak uvedl Český hydrometeorologický úřad, jednalo se o tornádo, které dosáhlo síly F4 na Fujitově stupnici, což je druhá nejsilnější úroveň tornáda. Tornádo prošlo úsekem dlouhým 26 kilometrů a širokým přibližně půl kilometru. Nejvíce postiženými obcemi se staly Moravská Nová Ves, Mikulčice, Hrušky, Lužice a městské části Hodonína Bažantnice a Pánov. Bouře si vyžádala šest lidských životů, stovky zraněných a přes tisíc poničených staveb. V celé republice, ale i v zahraničí, se zvedla neskutečná vlna solidarity, která zahrnovala ať už finanční, tak i materiální a dobrovolnickou pomoc zasaženým obcím a občanům. Přinášíme vám dechberoucí povídání se členy řečických dobrovolných hasičů – **Tomášem Tourkem a Lenkou Heřmánkovou**, členy týmu dobrovolníků z Kardašovy Řečice, kteří v průběhu léta opakovaně jezdili na Moravu pomáhat odklízet tornádem napáchané škody...

Jak se zrodila myšlenka vyjet pomáhat na zasaženou Moravu?

Lenka: Úplně první výjezd byl Tomášův nápad...

Tomáš: Když jsme se o tom dozvěděli ten osudný večer ve zprávách, psal jsem panu starostovi, aby nás nahlásil za obec, že máme složený tým, který je schopen okamžitě odjet pomáhat. Oslovili nás v pátek po tornádu, jestli to platí a chceme vyjet. Vyšlo to zrovna na řečickou pouť, ale tu jsme samozřejmě rádi oželeli a v sobotu odpoledne jsme vyrazili do Lužic.

Po návratu z prvního výjezdu jsem vyprávěl, jak to na místě vypadá. Hodně mě to zasáhlo. Jinak to vypadá na fotkách, ale realita na místě na vás prostě dýchne. Je to jako projíždět poválečným polem. Vyprávěl jsem o tom, že v momentě, kdy tam skončí se zásahem záchranné složky, které řeší ty největší problémy, zmizí armáda, ti lidé na to zůstanou sami. A na ten popud jsme se i s holkami domluvili, že určitě vyrazíme pomáhat znovu. Jakmile tam jednou člověk přijede, atmosféra ho zasáhne a má chuť se tam zase vrátit...

Jakým způsobem probíhala organizace vašeho prvního výjezdu? Pod kým jste na Moravu jeli?

Tomáš: Vyrazili jsme oficiálně pod Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje. Tím pádem bylo dopředu jasné, kde a co budeme dělat. Na místě bylo již i zajištěné zázemí. Spaní ve velkém stanu na nafukovacích matracích, zajištěné občerstvení. Přímo v Lužicích v sokolovně bylo krizové centrum, kam jsme chodili na jídlo. O to se starali místní dobrovolníci i charita. Na další výjezdy jsme jeli už jako dobrovolníci.

Na dobrovolnickou pomoc jste vyráželi ve svém volném čase...

Tomáš: Ano, teď naposledy, dvakrát, jsme byli o víkendech. Poprvé to bylo jinak, to se odstraňovali ty největší problémy, sutiny atd. Náš nástup byl v sobotu, kdy jsme se ubytovali a seznámili se situací, v neděli a v pondělí se pracovalo. Domů jsme vyrazili v pondělí v noci.

My, jako dobrovolníci, tam dáme ten čas a tu práci, město Kardašova Řečice nám zaplatí naftu na cestu, máme k dispozici hasičské auto, které bylo zčásti pořízené i na uskutečňování podobných dálkových výjezdů. Cesta do zasažených obcí nám trvá dvě a půl až tři hodiny, podle provozu. Projedeme minimálně celou nádrž.

Kolik dní jste na Moravě při každém výjezdu strávili?

Tomáš: Bylo vyzkoušené, že dva dny plného nasazení stačí a třetí den už by samotný výkon nebyl takový. Měli to tak vymyšlené i vyzkoušené, kvůli pracovním podmínkám. Vysoké letní teploty a dvouvrstvý zásahový oděv dělal své. Takže jsme pracovali dva dny a poté byla „střídačka“. Při odjezdu jsme potkávali nově najíždějící dobrovolníky.

Ve kterých obcích jste pomáhali?

Tomáš: Poprvé jsme zasahovali v Lužicích, v Důlní ulici. Na prvním výjezdu byla naše sestava čistě mužská. Jednalo se doopravdy o ty nejtěžší práce. Na druhý výjezd, kde s námi byli už i Lenka s Verčou, jsme jeli do Mikulčic.

Jak to bylo s organizací dobrovolnické činnosti v zasažených lokalitách?

Tomáš: Úplně na začátku se řešili ty největší problémy. Byla daná ulice, která se musí vyčistit, odvézt suť a ostatní nepořádek. Teď podruhé, kde jsme byli už jako dobrovolníci, jsme přišli do centra, že máme čtyři dobrovolníky na práci a oni nám dali jméno, adresu a telefon na konkrétní zasažené občany a s nimi už jsme se pak sami domlouvali na pomoci. Charita sbírá požadavky místních lidí a poté je rozděluje mezi dobrovolníky.

Moravská Nová Ves – těsně po tornádu (archiv SDH).

V jakém složení jezdíte na Moravu pomáhat?

Lenka: Poprvé se vybíralo tak, že byli potřeba čtyři dobrovolníci, kteří mají papíry na motorovou pilu. Na prvním výjezdu byli Tomáš Tourek, Petr Šimlík, David Křiváček a Jarda Skalník. Na další výjezdy jsme jeli ve složení Tomáš Tourek, Ondra Hrdinka, Lenka Heřmánková a Verča Bučinská.

Tomáš: Při druhém výjezdu jsme se rovnou shodli, že určitě ještě vyrazíme znovu. Určili jsme termín na náš volný víkend, a jelo se. Teď momentálně řešíme v pořadí už čtvrtý výjezd, naplánovaný na 18. září, nejspíše do Mikulčic. Nyní na posledních výjezdech spíme ve vlastních stanech, máme spacáky. Po práci je člověk rád, že si lehne a je jedno kde. Do centra chodíme na 8 hodinu a končíme kolem 9, půl 10, někdy i dřív. Snažíme se stihnout co nejvíc práce. Ráno nám ve stánku od charity uvaří kávu, nabídnou buchtu nebo něco sladkého, dostaneme práci a jdeme na to.

Jednou z našich dalších pomoci byl převoz dřeva na stavění krovů. Jeden z našich členů věnoval dřevo z polomů v lese. Dřevo jsme nechali nařezat na prkna a převezli na jižní Moravu do Mikulčic. Rozměry prken byly domluveny dopředu. Nařezání dřeva a PHM na převoz byly zaplacený z „hasičské kasy“. O naložení, převoz a složení se postarali Jarda a Míra Skalníkovi, Vladimír Lejsek a Ondra Hrdinka.

S jakým vybavením jste do zasažených obcí odjžděli?

Tomáš: Poprvé jsme vezli rozbrusy, motorové pily atd. Ve finále se vše ani nepoužilo, protože ze začátku tam byla potřeba hlavně těžší technika. Teď tam jezdíme s ručním nářadím, motorovku máme stabilně v autě, žebřík taky. Jezdíme hasičským tranzitem.

Moravská Nová Ves – po opravách. Na fotce dobrovolníci z řad hasičů s místní obyvatelkou (archiv SDH).

V sobotu 26. června proběhla v našem městě sbírka potřebného materiálu pro Moravu...

Tomáš: Tenkrát to byla společná iniciativa pana starosty a nás, vyplynulo to ze situace. Paradoxně byl na místě trochu problém vybrané věci udat, protože katastrofa po tornádu byla u nás poprvé a bylo těžké poznat, co přesně lidé v zasažené oblasti potřebují. Zpočátku nebyly tolik potřeba čisticí prostředky, které například při povodňovém neštěstí potřeba jsou. Nejvíce chyběly latě, hřebíky, zkrátka střešní stavební materiál. Bylo nutné co nejdříve, alespoň provizorně, zakrýt střechy. Pro příště už budeme mít všichni více zkušeností. Z náradí byla největší nouze o hrábě. Ale s postupem času se krizová centra potřebnými věcmi dobře plnila. První část naší řečické sbírky jsme předávali v Lužicích a druhou v Mikulčicích. Při prvním výjezdu byly vybrány ty nejvíce potřebné věci. Udali jsme úplně všechno.

Například v Lužicích byl sklad pouze na balenou vodu nebo na náradí a podobně, kam si mohli dobrovolníci přijít a vzít si kolik čeho potřebovali. Fungovalo to jako v obchodě. Někdo přišel, řekl, že potřebuje dvě krabice hřebíků, šroubů a dostal je. Všechny věci rozdělovali dobrovolníci podle potřeby.

Darované dřevo od řečických hasičů na stavbu krovů dorazilo na Moravu (archiv SDH).

Jsou teď ještě nějaké věci, materiál, co lidé na Moravě potřebují?

Tomáš: Teď jde nejvíce o stavební materiál, kterého je všeobecný nedostatek. Místní lidé si i mezi sebou předávají nevyužitý stavební materiál, cihly atd.

Dobrovolník při zásahu (archiv SDH).

Nejvíce se teď čeká na pokrývače, na tesaře... Funguje to i tak, že jsou tam například dva tesaři, kteří dělají tu odbornou práci a k ruce mají dobrovolníky, kteří jim pomáhají, aby práce šla rychleji.

Jaká je na místě situace před blížící se zimou?

Tomáš: Pořád je tam co dělat a „zima je na krku“. Když jsme tam byli teď na posledním výjezdu a ze střechy jednoho z domů se rozhlédli po obci, je tam ještě hodně baráků, které mají na střeše pouze plachtu. Opravy sice probíhají dobře, ale v tom množství to jde pomalu.

Jaký máte názor na zvládnutí situace záchrannými složkami?

Tomáš: Myslím si, že záchranné složky zvládly zásah po tornádu velmi dobře. V první fázi jde o záchranu životů, to umí hasiči a záchranáři výborně. Organizace na místě sice zpočátku pokulhávala, ale nikdo neměl zkušenosti s podobnou situací, na místě nešel proud... Vše se ale postupně zlepšovalo.

Co fungovalo velmi dobře bylo i to, že za Jihočeský kraj byl dostatek dobrovolníků z řad hasičů. Jezdili profesionální i dobrovolní hasiči. Nebyl problém s tím, že by nebylo kým vystřídat po 48hodinové „šichtě“. Jezdili profesionálové z Tábora, Budějic, Hradce a doplňovali se dobrovolními hasiči.

Byl na místě problém s ohlídáním bezpečnosti? Byly tam případy rabování?

Tomáš: O nějakém případu krádeže jsem slyšel, ale bylo toho minimálně. V tomto ohledu tam skvěle fungovala policie, která území hlídala. Bylo to krásně vidět při našem prvním výjezdu, kdy jsme se večer při odjezdu z práce míjeli s policejními dodávkami, které tam najížděly, aby území hlídaly přes noc. Ráno jsme se zase vystřídali.

Jaká byla nálada místních v zasažených obcích, když jste jim přijeli pomáhat? Co bylo náplní vaší práce?

Tomáš: Tam kde jsme pomáhali my, tak ta pomoc byla potřeba a lidé za ni byli doopravdy vděční. Při našem druhém výjezdu jsme například v Mikulčicích pomáhali

s vyzdáním štítu pánovi, kterému bylo přes 70 let. Přišel o střechu na dvou vinných sklepech, na baráku a zbouralo mu to stodolu, kde měl uskladněnou techniku. Jediné, co mu zbylo, byl vinohrad. Víno si dělá jen tak pro radost, pro kamarády... I z něj ale byl cítit optimismus, když se na sklípku stavěl štít.

Pak jsme přešli do Lužic, opět do Důlní ulice, ve které jsme zasahovali už při prvním výjezdu. Když bych měl porovnat situaci v této ulici tenkrát a když jsme se do ní vrátili, stálo tam při naší druhé návštěvě podstatně méně domů. Některé šly úplně k zemi, některé přišly o patro. Jednomu pánovi jsme pomáhali znovu zaplachtovat garáž, ve které měl uskladněné veškeré věci z poničeného domu. Přišel o patro na domě a říkal: „patro už znovu stavět nebudu, na to nejsou peníze, dům zůstane nízký“. Sousedi vedle něj zrovna koupili dům a po tornádu ho museli celý zbořit. Zatím bydlí v provizorních montovaných buňkách do písmena L, aby měli kde být...

Z Lužic jsme se pak vraceli zase zpět do Mikulčic. Tam to jedné paní sebralo celou střechu a propadlo podkroví. Střechu jí udělali, ale uvnitř, v té obytné části, měla poničené sádkartonové stěny, byla vytrhaná vata... Vše v podkroví se muselo bourat. O kus dál, v Mikulčicích, tornádo jedné rodině zvedlo střechu, ale už nemělo takovou sílu a zase jí praštilo zpátky. Držela pomocí plechů pohromadě, ale statik řekl, že se musí zbourat. Při našem posledním výjezdu jsme byli tuto rodinu navštívit a už mají střechu téměř hotovou.

Lenka: Na rozebírání té plechové střechy jsme dostali ještě další dobrovolníky, protože ve čtyřech lidech by se to těžko stíhalo. Byl jeden den na to rozebrat celou střechu, zbourat krov a postavit provizorní zakrytí. Já jsem při té práci dokonce přišla o strach z výšek.

Následky řádění tornáda na jižní Moravě (archiv SDH).

Tomáš: U jiné rodiny jsme prvně měli jen vynést na střechu tašky a roznosit je. A když jsme večer odcházeli, tak nás poprosili, jestli můžeme další den přijít znovu... A tak jsme pokrývali střechu, holky z jedné strany a my z druhé. Odborník nám to založil a my jsme pokládali tašky. Holky dostaly desetiminutové školení a byly z nich pokrývači.

Jaká zkušenost je pro vás dobrovolničení na Moravě?

Tomáš: Když jsme tam byli poprvé, tak při odjezdu po nás zůstala vyvezená hromada suti a bordelu před barákem. Při posledním výjezdu jsme při odjezdu viděli, že už je „něco“ hotové. Výsledek byl vidět vždycky, ale odjízď od pokryté střechy je takové hezcí.

Potkali jsme tam i zajímavé lidi se zajímavými příběhy. Byl tam třeba nějaký pan inženýr ze Skansky, Miloš, který se po své práci převlekl do montérek a šel zařezávat úžlabí a pomáhal na střeše. Nebo paní učitelka ze školy, která vyvážela tašky na střechu.

Lenka: Nebo Marek, učitel z gymnasia, který přijel pomáhat hned na začátku, pár dní po začátku prázdnin a byl tam nepřetržitě celou dobu. A říkal, že se mu tam tak zalíbilo, že se tam asi přestěhuje.

Tomáš: Práce je na místě pořád hodně. Jde o tu čistou pomoc lidem, o práci, kterou sami

nezvládnou. Často se jedná o starší lidi... Některé práce by místním bez pomoci trvaly například tři dny. S dobrovolníky je hotovo během jednoho dne.

Příroda si umí poradit... (archiv SDH).

Moravská Nová Ves – po opravách (archiv SDH).

Jen pár dní po řádění tornáda na Moravě, zasáhla Kardašovu Řečici menší bouře...

Tomáš: My jsme se kolem půlnoci, v pondělí, vrátili z Moravy. V úterý jsme šli všichni do zaměstnání a po práci jsme si chtěli odpočinout, naplánovali jsme si grilovačku... A ve čtvrt na 10 večer už jsme byli v hasičárně, připravovali se na výjezd kvůli probíhající vichřici a viděli jsme, jak z protější budovy Skalky letí kus střechy. Domů jsme se vrátili až druhý den, ve středu ve 4 nebo v 5 hodin odpoledne. Objednali jsme si pizzu. Znovu nám byl vyhlášen poplach, jelo se k dalšímu padlému stromu. Ve čtvrtek jsme ještě pomáhali odklízet popadané stromy atd... Čas na odpočinek byl až o víkendu.

Kdybyste měli třemi slovy popsat to, co jste na Moravě viděli, zažili...

Tomáš: Já bych to popsal jedním slovem. Bojiště.

Pohled na ty baráky, které vypadaly jako by do nich někdo střelil. Díry ve fasádách, zapíchané kusy dřeva ve fasádě, rozmlácená okna... Poprvé když jsme vjeli mezi ty domy, měl jsem pocit úzkosti. Na domech byli nastříkané barevné kříže, které znamenali, že při prvním fázi, kdy se prohledávali domy, nikdo není zavalený pod troskami, že ten dům je „čistý“. V tu dobu nešel proud, byla těžká komunikace, a tak se označoval prohledaný dům křížem. Když tohle všechno člověk vidí, není to hezký pocit. Slyšeli jsme, že z 600 baráků v Mikulčicích, je 300 poškozených a z toho 80 na demolici. Trvalo to necelé čtyři minuty a někteří přišli úplně o všechno.

Viděli jsme i ten zmačkaný autobus, fabriku se shozeným portálovým jeřábem, zkroucené traverzy, rozházené železné kontejnery. Musela to být brutální síla. Viděli jsme strop hozený vedle domu, několikatunový strop... Byly tam tři vinné sklepy vedle sebe. Dva po tornádu zlikvidované, třetí zdravý a vedle něj další dva poničené. Točilo se to velmi

zvláštně. Doteď na místě nefunguje v některých částech veřejné osvětlení, jsou tam provizorní agregátové stožáry od EONu.

Lenka: Pánovi, u kterého jsme dělali střechu, trvalo například devět hodin, než se po tornádu dostal domu, aby se mohl podívat, co se vůbec stalo s jeho domem. Dlouho čekal na hasiče, protože na něj v autě padl strom. Další pán, z Lužic, se zrovna vracel domů ze zahrady a tornádo ho zastihlo před domem. Tři týdny ležel v nemocnici. Slyšeli jsme například, že jedna starší paní prý seděla v osudný moment sama v obývacím pokoji. A ten pokoj bylo jediný, co jí z celého domu zůstalo. Měla neskutečné štěstí.

Tomáš: Nebo nám vyprávěli, že byli v hospodě na pivu a řádění tornáda přecházeli v leže na zemi, nikdo nevěděl, co se děje. Budou se z toho vzpamatovávat několik let... Připravít se na podobnou katastrofu nijak nejde. Teď už budeme všichni poučení. Nejlepší je se hned někam schovat. Nestát u oken, netočit si dění na telefon.

Policejní psychologové říkali, že dokud jsou ti lidé v zasažených oblastech v „zápřahu“ a něco dělají, tak to ještě jde. Ale jakmile odjede armáda, hasiči a ti lidé na to zůstanou sami, tak to na ně teprve dolehne.

Jedna z mála z hezkých věcí, které jsme tam viděli, bylo to, jak se příroda s katastrofou takového rozsahu dokáže vypořádat sama. Když jsme tam byli poprvé, viděli jsme „ohlodané“ stromy, bez větví (viz foto v textu od Lenky), a při poslední návštěvě už bylo vidět, jak se stromy začaly zelenat, i ty, do kterých by to člověk předtím neřekl. Další krásnou věcí je to, že je až neuvěřitelné, jaká vlna solidarita se zvedla. Kolik peněz a materiálu se vybralo a kolik lidí je ochotných jezdit pomáhat.

Jste v kontaktu s lidmi, kterým jste pomáhali?

Tomáš: Jak s kým. U někoho se zastavíme, když projíždíme okolo, místní nás zvou na kafe.

Lenka: Máme štěstí na lidi, u kterých jsme pomáhali. Všichni byli moc fajn, vděční, nikdo ničeho nezneužíval. Jsme dokonce od jedné rodiny pozváni, abychom tam zajeli příští rok, v létě, na víkend na návštěvu...

Tomáš: Místní by se rozdali z toho, co mají, jsou velmi vděční za pomoc. Dostali jsme například víno z místního sklípku. Lidé si nás pomatují z předchozích výjezdů, vidí tričko s nápisem Hasiči Kardašova Řečice a hlásí se k nám.

Největší radost nám při prvním výjezdu udělalo studené občerstvení, kterého byl všeobecný nedostatek, protože nefungovala elektrika a bylo doopravdy velké horko. Po ulici chodila paní a nabízela nám vodu, něco k pití. A někdo z dobrovolníků tenkrát řekl, že by si nejradši dal studený nanuk. A do půl hodiny byla paní zpátky s krabicí ledových nanuků. To bylo nejlepší osvěžení. Vozili nám nachlazené pití z míst, kde proud fungoval...

Jak je to teď naplánováno na nejbližší dobu? Do kdy ještě budou probíhat dobrovolnické práce?

Tomáš: To se ještě uvidí, my máme v plánu ještě jednou vyrazit a pak uvidíme, co a jak bude potřeba a jak budeme mít volno. Jezdíme v pátek po práci a vracíme se v neděli večer. Bude také záležet, jaké bude na místě zázemí pro dobrovolníky. Zatím se ještě dá přespat ve stanu... Práce tam není na rok, je to běh na dlouhou trať. Po každém návratu z Moravy mám nové a jiné dojmy. Vždycky jsme ale odjížděli s pocitem, že naše pomoc měla smysl. V pátek 17. září se sbalíme a odjedeme na poslední výpravu před zimou...

Batista, s.r.o.

- Výkup dřeva
- Zajištění těžby dřeva
- Kamionová doprava dřeva
- Výkup lesů (i holiny)
- Prodej palivového dřeva,
400 Kč za 1 bm i s dopravou

tel. 608 301 673

batistova@drevo-batista.cz

www.drevo-batista.cz

více na
www.jhcomp.cz

Internet Digitální TV

60+ programů
až **1000** Mbps

On-line sledování
Zpětné přehrávání
Nahrávání programů
Rozšířené balíčky programů
Podpora Androidu a AppleTV

Provedeme těžbu dřeva, přiblížení a odvoz dřeva

- ▶ vytěženou hmotu vyplatíme
v hotovosti před odvozem
- ▶ výkup lesních pozemků
a hotové kulatiny

Výhodné
výkupní
ceny!

www.expo-drevo.cz

Prodej
palivového dřeva
od 550 Kč/metr

Volejte: 774 532 901, 384 396 311, 608 902 420

OD ZÁŘÍ 2021

ZDARMA

KARDAŠOVA
ŘEČICE

SEBEROZVOJOVÝ KURZ PRO MAMINKY

VČETNĚ HLÍDÁNÍ DĚTÍ
OMEZENÁ KAPACITA

Co vás čeká:

Pracovně-motivační analýza
Tvorba životopisu, příprava na pohovor
Komunikace tělem a vzhledem
Time- a stress-management
Založení virtuální firmy
Pokročilá práce s MS Office
Práce s grafickými programy
Finanční gramotnost

ZDARMA
WWW.ATTAVENA.CZ

V ZÁKLADNÍ ŠKOLE A
MATEŘSKÉ ŠKOLE
KARDAŠOVA ŘEČICE

ŠKOLNÍ 4

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

 Attavena

Michaela Švecová
608 175 385
michaela.svecova@attavena.cz
www.attavena.cz

DIVADELNÍ SPOLEK
J.K.Tyl
KARDAŠOVA ŘEČICE

Dalskabáty

**hříšná ves aneb
Zapomenutý čert**

Napsal: Jan Drda

1. října 2021

od 19:00

Kulturní dům

KARDAŠOVA ŘEČICE

Účinkují:

Jan Svoboda a Eliška Vítová/Petra Englická

Tomáš Englický, Karel Sláma a Jan Pomíje

Jana Chvojková a Václav Brožek/Jan Dvořák

Matyáš Englický a Berenika Bzonková

Stanislav Červenka, Petr Nekut a Karel Zaviacík

Milan Karas, Lukáš Vítorka, Eliška Vítorková a Jan Svoboda ml.

Scéna, efekty:

Milan Karas
Miloslava Pomíjová

**Hudba,
světla, zvuk:**

Petr Žížka

Režie:

Soňa
Svobodová

**Úprava textu,
dramatizace:**

Tomáš Englický

Kostýmy:

Romana Ševčíková
Hana Vichrová

Prodej vstupenek:

na místě před představením

Cena:

100 Kč

Délka představení:

120 minut, přestávka

Více informací:

www.divadlorecice.cz

Představení Dalskabáty na Hradeckém zámku (foto: N. Semerád) a průjezd závodu veteránů Kardašovou Řečicí (foto: A. Chvojková)

Týmy FK Kardašova Řečice – nahoře fotbalová školička, dole starší žáci (archiv FK)

OP Slavia Kardašova Řečice na turnaji (archiv OP).

Odjezd řečických hasičů na Moravu (foto: N. Semerád)

Akce „Zpátky do školy – aneb znáte pravidla“ proběhla v sobotu 4. září na náměstí Jaromíra Hrubého (foto: N. Semerád)

Letošní Benátská noc v Nířovicích (foto: N. Semerád)

Slavnostní křest nové knihy „Horečka“ řečického spisovatele Petra Hanzlíka proběhla v sále městské knihovny 15. září (foto: N. Semerád)